Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2031 | 4 PAGINI — 20 BANI | vineri 11 noiembrie 1955

Pentru viitorul cincinal

POATE CA ACEASTĂ ZI să fie chiar astăzi, poate ca ea să aparțină uneia din viitoarele două săptămîni — fapt este că în mod sigur, încă acum, în noiembrie, cu o lună înainte de termen, se va întîmpla un eveniment care va rămîne în istoria țării: sarcinile pe care, cu cinci ani în urmă, poporul muncitor le considera doar ca o perspectivă de viitor, vor deveni, sub conducerea partidului și prin activitatea oamenilor muncii, realitate — volumul producției globale industriale a planului cincinal va fi îndeplinit.

In anii care au trecut de la naționalizare, economia noastră a făcut progrese mai mari decît în orice altă perioadă de dezvoltare a țării.

Așa cum s-a arătat în cuvîntarea tovarășului Miron Constantinescu cu ocazia zilei de 7 Noiembrie, față de 1938 producția globală industrială reprezintă astăzi un volum de 2,9 ori mai mare, și ceea ce este mai important, această industrie e socialistă, iar producția industrială este repartizată conform intereselor celor ce muncesc.

In anii cincinalului au obținut creșteri deosebite toate ramurile producției industriale. Au și fost realizate, înainte de termen, sarcinile din planul cincinal ale celor mai însemnate sectoare ale industriei, cum sînt industria petroliferă, a gazului metan, minereului de fier, minereurilor neferoase, construcțiilor de mașini și prelucrării metalelor, chimică, electrotehnică, poligrafică, exploatării și industrializării lemnului, ateliere C.F.R., industria lînei, conservelor de legume și fructe și altele.

Succesele obținute constituie o mărturie a înfăptuirii perseverente a sarcinii fundamentale a planului de stat — industrializarea socialistă a țării. Există totuși încă rămîneri în urmă și gîtuiri în diferite laturi ale producției. Astfel, deși creșterea productivității muncii este de 40 la sută în 1955 față de 1950, totuși această creștere e insuficientă. De asemenea, se manifestă rămîneri în urmă în sectorul producției mijloacelor de producție — la oțel, ciment, celuloză și hîrtie, iar în sectorul producției bunurilor de consum — la filaturi și finisaj. In legătură cu aceasta, cu toate că în cursul cincinalului s-au obținut progrese simțitoare în privința progresului tehnic, totuși, ținînd seama de nivelul tehnicii mondiale, în această privință se manifestă încă la noi o serioasă rămînere în urmă, a cărei lichidare urmează să fie o sarcină capitală în viitor.

In vederea ridicării pe o nouă treaptă a economiei noastre, partidul și guvernul pregătesc țării viitorul plan cincinal — cel de al doilea în șirul planurilor cincinale ale republicii.

Invățătura marxistă arată că, pentru a fi juste, planurile trebuie să oglindească nevoile reale de dezvoltare a economiei și să țină seama de posibilitățile concrete care stau la dispoziția fiecărei întreprinderi. Pentru a face ca planificarea de stat să corespundă cel mai bine cerințelor legii dezvoltării planice, proporționale, a economiei, partidul și guvernul au hotărît ca la discutarea cifrelor de control ale planului pe 1956 să fie antrenate în mod temeinic și colectivele de muncitori, ingineri, tehnicieni și funcționari din întreprinderi.

Ca urmare, în aceste zile se desfășoară în întreaga industrie dezbaterea cifrelor de control ale planului pe anul viitor.

Faptul că discuțiile se bucură de o participare largă și stîrnesc un interes deosebit în rîndul oamenilor muncii constituie o nouă dovadă a caracterului democratic al statului nostru, ca și a interesului pe care cei ce muncesc îl dovedesc pentru viitorul patriei ai cărei stăpîni sînt.

Esența dezbaterilor care au loc constă în aceea că, în cadrul consfătuirilor, participanții discută despre felul în care nu numai că vor îndeplini, dar vor și depăși sarcinile conținute în cifrele de control.

In numeroase întreprinderi, în cadrul consfătuirilor s-au făcut propuneri interesante. Astfel, la Filatura Romînă de Bumbac, muncitorii și tehnicienii s-au orientat just, luîndu-și nu numai angajamente în legătură cu depășirea unor anumiți indici, dar făcînd și propuneri concrete cu privire la folosirea mai bună a mașinilor, la îmbunătățirea gospodăririi materiei prime, la ridicarea calificării — condiții de seamă pentru realizarea unei producții și productivități sporite.

Organizațiile U.T.M., antrenate de către organizațiile de partid, au sarcina să popularizeze în rîndurile tinerilor încă din vreme, cu cîteva zile înainte de ținerea consfătuirilor, prevederile cifrelor de control, și să-i sfătuiască a se pregăti cu propuneri de măsuri tehnico-organizatorice care să asigure îndeplinirea și depășirea celor propuse.

In întreprinderile amintite, comitetele U.T.M. au adus contribuția lor în dezbaterea cifrelor de control. La alte întreprinderi însă, ca la uzinele „Mao-Țze-dun", — fabrică de altfel fruntașă, activiștii comitetului și birourilor de secții U.T.M. nu au antrenat pretutindeni tineretul la pregătirea acestei acțiuni, fapt care a făcut ca în unele secții, la cazangerie de pildă, în consfătuirile de grupă sindicală tinerii să nu poată da aportul dorit.

Stînd de vorbă cu tineretul pe marginea cifrelor de control, însuflețindu-l cu perspectiva activității sale în viitorul an, — a calificării sporite pe care o poate cuceri, a noilor produse la care va lucra, a noilor procedee pe care le poate întrebuința — activul U.T.M. din întreprinderi are posibilități mari pentru a stimula participarea tineretului la pregătirea planului pe 1956.

Ziua bună se cunoaște de dimineață — spune proverbul popular. Să asigurăm ziua cea bună de mîine — viitorul plan cincinal și planul pe 1956 — încă de pe acum, prin dezbaterea temeinică a cifrelor de control, prin pregătirea largă și multilaterală a producției.

In cinstea Congresului partidului

Angajamentele tinerilor de la uzinele „Clement Gottwald"

La ora 14,30 în ziua de 9 noiembrie tinerii de la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală s-au adunat într-un miting. Aici au fost citite angajamentele tinerilor din toate secțiile uzinei, în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Iată mai jos cîteva din angajamentele tineretului uzinei:

...Tinerii vor contribui, alături de vîrstnici, la îndeplinirea planului anual al producției-marfă în valori curente pînă la 23 decembrie, la realizarea prototipului motorului de tramvai tip provincie, a perforatorului antigrizutuos și la punerea în fabricație a grupului de 8000 Hz.

...Vor contribui la creșterea productivității muncii cu 2,8 la sută față de cea planificată pe anul 1955.

...Vor realiza din materiale economisite următoarele piese:

— 300 tălpi și 500 presoare pentru fiare de călcat electrice.

— 10 scuturi angrenaj și 20 scuturi intermediare pentru demarori 15 c.

— 1 carcasă de compresor pentru tramvaiul de mare viteză.

— 50 scule (tarozi și filiere) etc.

...Vor realiza economii în valoare de 40.000 lei prin acțiunea de reducere a consumului de metal la fiecare fabricat.

...Vor colecta și preda organelor I.C.M. cantitatea de 10.000 kg. fier vechi.

...Vor organiza între 14—17 noiembrie săptămîna curățeniei și a înfrumusețării întreprinderii.

Solii artei sovietice au părăsit ieri Capitala

Joi dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, grupul de muzicieni sovietici care au vizitat țara noastră cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

Din grup au făcut parte soprana Goar Gasparian, artistă a poporului din R.S.S. Armeană, dirijorul Nikolai Anosov, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R., pianistul Iakov Zak, laureat al concursurilor unionale și internaționale de pian, solist al Filarmonicii de stat din Moscova, violonistul Igor Oistrach, laureat al concursului internațional al Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Budapesta și al concursului internațional de vioară „Wieniawski" de la Poznan din anul 1952, criticul și muzicologul Ivan Martînov, pianistele acompaniatoare I. V. Kollegorskaia și Galina Alexandrova.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, valoroșii soli ai muzicii sovietice au fost conduși de tovarășii: Ofelia Manole, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Eugen Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., Paul Cornea, director general adjunct în Ministerul Culturii, Dagobert Bucholz, director al Direcției muzicii din Ministerul Culturii, dirijorul Constantin Silvestri, maestru emerit al artei din R.P.R., violonistul Ion Voicu, artist emerit al R.P.R., de reprezentanți ai instituțiilor muzicale și ai Casei de cultură armene „Stepan Sahumian" din Capitală.

Au fost de față V. I. Barahnin, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București, și I. S. Ilin, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

(Agerpres)

Comemorarea a 15 ani de la prăbușirea Doftanei

Ieri dimineață pe platoul de pe dealul Telegăi, acolo de unde acum peste 15 ani se auzeau pînă departe spre Cîmpina strigătele „nu bate, nu bate!" a răsunat din mii de piepturi, victorioasă, „Internaționala".

Cîntau conducători iubiți ai partidului și ai guvernului nostru, foști doftaniști care și-au petrecut între zidurile temniței burghezo-moșierești, ani și ani de supliciu, mii de muncitori, țărani, intelectuali, militari, veniți din regiunile învecinate.

Cenușie, apăsătoare, învăluită în ceață și burniță, fosta închisoare Doftana, apusă pentru totdeauna, mai strecoară parcă și azi în inimi un fior de groază și o nesfîrșită ură.

Nu se poate uita că acum 15 ani sub zidurile închisorii au căzut 14 fii iubiți ai poporului muncitor. Atunci la mormîntul lui Ilie Pintilie, Andrei Prot, János Herbák, Ion Galuzinschi, Kheorghe Paloș și al altor neînfricați luptători pentru cauza clasei muncitoare, erau doar cîțiva luptători revoluționari care promiteau să ducă la capăt lupta căreia își închinaseră viața eroii căzuți.

Astăzi, în același loc, mii de reprezentanți ai milioanelor de cetățeni ai țării, prezenți în fața Doftanei, în fața mormintelor acoperite de flori ale eroilor uciși în noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1940, consfințesc prin prezența lor faptul că marile visuri ale celor căzuți pentru socialism devin realitate pe pămîntul Romîniei. La solemnitatea organizată de Asociația foștilor deținuți și deportați politici antifasciști consacrată comemorării a 15 ani de la prăbușirea Doftanei au participat tovarășii: I. Chișinevschi, Gh. Apostol, Al. Moghioroș, Emil Bodnăraș, C. Pîrvulescu, Th. Iordăchescu, Liuba Chișinevschi, Gh. Florescu, M. Mujic, Gh. Pintilie, M. Roșianu, Sorin Toma, V. Vaida, Gh. Vasilichi, Șt. Voitec, Zaharia Tănase, Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M., miniștri, conducători ai organizațiilor de masă, reprezentanți ai comitetelor orășenești și regionale București și Ploești ale P.M.R., foști deținuți în închisoarea Doftana, familii ale celor căzuți în lupta pentru cauza clasei muncitoare, studenți și aspiranți ai școlilor superioare de partid, ziariști, numeroși oameni ai muncii din București, Ploești și Cîmpina.

Adunarea comemorativă a fost deschisă de tov. C. Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale.

Toți cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria celor căzuți sub zidurile Doftanei.

A luat apoi cuvîntul tov. Emil Bodnăraș, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

...Un convoi imens șerpuiește pe o distanță de aproape un kilometru pe aleea ce duce spre cimitirul „Trei Pruni".

La morminte au făcut de gardă membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai organizațiilor de masă.

In acordurile imnului eroilor căzuți în lupta pentru libertate, mormintele au fost acoperite cu coroane de flori. S-au depus coroane din partea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, Prezidiului Marii Adunări Naționale, C.C.S., C.C. al U.T.M., C.F.D.R., Asociației foștilor deținuți și deportați politici antifasciști, Comitetului orășenesc București al P.M.R., Comitetului regional Ploești al P.M.R., Sfatului popular al Capitalei, Sfatului popular al regiunii Ploești și din partea a numeroase întreprinderi din București și regiunea Ploești.

A avut loc apoi vizitarea Muzeului Doftana. La placa comemorativă așezată pe locul unde a căzut neuitatul fruntaș al clasei muncitoare, Ilie Pintilie, conducătorii partidului și guvernului au păstrat un moment de reculegere.

Convoiul se îndreaptă spre clădirea Doftanei. Porțile masive se dau la o parte și, alături de cei care și-au petrecut o bună parte din viața lor în aceste locuri, pășești pe un pămînt unde fiecare obiect, fiecare piatră este o mărturie nepieritoare a trecutului de luptă cînd cei mai buni fii ai poporului, comuniștii, au suferit, au luptat și-au învins.

Iată, aici a stat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Prin vizorul porții de fier zărești o cămăruță cu gratii la ferestre, cu pereții mîncați de umezeală. „Mobila": un pat de fier înfipt în perete și acoperit cu o rogojină zdrențuită; un castron de pămînt și un bețișor. Pe culoarele învăluite de întuneric trec înfiorați tineri care n-au mai călcat pe aici. Difuzoare nevăzute răspîndesc acordurile unui cîntec intonat de sute de femei și bărbați.

„Căci soarele nu poți să-l stingi nici în sînge,
Dreptatea nu piere nicicînd,
Un corp și un creier poți rupe, poți frînge,
Dar nu poți distruge un gînd...

A început să se însereze, dar mulțimea își așteaptă rîndul să intre pe porțile Muzeului Doftana. Pe un perete, o tăbliță sub care spînzură niște ustensile de fier ruginite, „Răsună toaca în toată Doftana". Nu! Nu, astăzi toaca nu mai răsună la Doftana. Glasul ei a amuțit pentru totdeauna! Dar imaginea Doftanei de ieri, a temniței burghezo-moșierești, devenită astăzi muzeu, te oțelește. Aci simți fără cuvinte cîte sacrificii au făcut comuniștii, cu cîte jertfe au plătit ei libertatea noastră, viitorul luminos care ni se deschide în față.

Cuvîntarea tovarășului Constantin Pîrvulescu

Au trecut 15 ani de la prăbușirea închisorii Doftana, sub ale cărei ziduri au pierit atunci 14 luptători comuniști și antifasciști în frunte cu neuitatul Ilie Pintilie, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Romînia.

Inchisoarea Doftana, în tot timpul existenței ei de aproape o jumătate de secol, a constituit o întruchipare deosebit de caracteristică a urii și cruzimii regimului burghezo-moșieresc față de fiii cei mai buni ai poporului nostru, muncitorii și țăranii revoluționari. Ea a devenit una din temnițele cele mai îngrozitoare după revolta țăranilor din 1907, și în special după apariția pe scena istoriei a gloriosului Partid Comunist din Romînia. Clasele exploatatoare atribuiseră temniței Doftana menirea de a înfrînge prin provocări, prin teroare și foamete și prin alte mijloace de distrugere fizică, voința neclintită de luptă a comuniștilor și antifasciștilor care stăteau în fruntea luptei maselor pentru cauza eliberării sociale și naționale a poporului nostru.

Inchisoarea Doftana a devenit totodată și un simbol al rezistenței neînfrînte a comuniștilor, simbol slăvit al luptei eroice a Partidului nostru. Istoria Doftanei este o mărturie vie că nici schingiuirile fizice, nici persecuțiile morale aplicate comuniștilor cu atîta bestialitate și rafinament, nu i-au putut zdrobi și că partidul marxist-leninist este de neînvins.

Infruntînd teroarea sălbatecă și politica de înfometare, comuniștii de la Doftana, în frunte cu tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și alți luptători revoluționari au transformat această închisoare faimoasă într-o școală de educare și de călire a cadrelor. Lupta lor eroică s-a sprijinit totdeauna pe acțiunile de solidaritate ale maselor mobilizate neobosit de Partidul Comunist din Romînia.

După 15 ani de la prăbușirea închisorii — cu care au culminat crimele de la Doftana ale guvernelor burghezo-moșierești — oamenii muncii din țara noastră liberă, care și-au luat la 23 August 1944 soarta în propriile lor mîini, văd din zi în zi realizarea țelurilor pentru care au luptat cu abnegație comuniștii. Ei văd în luptele purtate de comuniști atît în afară cît și în închisori o pildă măreață de curaj, combativitate și încredere în partidul clasei muncitoare.

Comemorînd 15 ani de la prăbușirea Doftanei, poporul nostru cinstește memoria celor 14 martiri care și-au dat viața sub zidurile închisorii.

Cuvîntarea tovarășului Emil Bodnăraș

Prăbușirea de acum 15 ani a închisorii Doftana, a cauzat clasei muncitoare și Partidului Comunist din Romînia pierderea a numeroși luptători devotați, în frunte cu neuitatul Ilie Pintilie, membru al Comitetului Central.

Lovitura aceasta, oricît de grea, nu a slăbit lupta comuniștilor și antifasciștilor din închisori, ci a devenit, prin manifestările de solidaritate pe care le-a produs, prilej de afirmare cu mai multă tărie a unității de nezdruncinat a partidului, a hotărîrii sale de luptă și a legăturii sale cu masele muncitoare ale țării.

Tov. Emil Bodnăraș a continuat apoi arătînd lupta dusă de partid înăuntrul și în afara zidurilor închisorii în ciuda teroarei burghezo-moșierești.

Cu tot regimul de exterminare din închisori, instaurat de siguranță și aparatul temnicierilor, partidul a găsit organizarea corespunzătoare și metodele de luptă care să asigure apărarea vieții și a sănătății luptătorilor săi căzuți în închisoare, să creeze condiții pentru continua ridicare a nivelului lor politic și ideologic, să întărească mereu spiritul lor de luptă.

Muncitori, țărani, intelectuali progresiști, tineri și vîrstnici, bărbați și femei, oameni de toate naționalitățile, mulți din ei fără de partid, căzuți vremelnic sub lanțul temniței, se adunau încrezători la chemarea organizației de partid din închisoare, formînd un mănunchi indestructibil. Marea învățătură a lui Marx, Engels, Lenin și Stalin le era călăuză de fiecare zi, iar pildă le erau cuceririle oamenilor sovietici eliberați pentru totdeauna de înjosirea exploatării omului de către om.

Nenumărate fire de legătură, străjuite de conspirația cea mai adîncă, străbăteau zidurile pușcăriilor, ducînd și aducînd pulsațiile neobosite ale luptei organizate a partidului. Astfel închisorile unde stăteau comuniștii, se transformau în adevărate școli de cadre. Doftanei i se zicea pe drept „universitate de partid".

Marea majoritate a cadrelor noastre superioare de partid au trecut această școală aspră a închisorilor și în primul rînd a Doftanei, călindu-se în vederea bătăliilor ce urmau să vină în neîmpăcata încăierare de clasă contra clasă.

Inlăturarea, la 4 aprilie 1944, a grupului de trădători Foriș și Kofler din conducerea partidului și desemnarea unei noi conduceri, provizorii, a mai spus vorbitorul, a fost rezultatul unei îndelungate și metodice pregătiri cu ajutorul cadrelor de conducere ale partidului care se găseau atunci în închisoare și lagăr, în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej, ajutat de tovarășii Iosif Chișinevschi, Chivu Stoica și Gheorghe Apostol.

După 4 aprilie 1944, întregul plan de acțiune al partidului pentru stabilirea unității de luptă a clasei muncitoare prin crearea frontului unic dintre partidele Comunist Romîn și Social-democrat, înjghebarea Blocului Național Democrat și organizarea insurecției armate pentru scoaterea țării din alianța nefastă cu Germania hitleristă și din războiul împotriva Uniunii Sovietice și a Națiunilor Unite a fost elaborat și executat de conducerea provizorie a partidului (Constantin Pîrvulescu, Emil Bodnăraș, Iosif Rangheț), conform indicațiilor tovarășului Gheorghiu-Dej care se găsea în lagărul de la Tg. Jiu.

Sarcina creării Sindicatelor Unite, ca o condiție esențială în realizarea unității politice a proletariatului din Romînia, a fost elaborată în cele mai mici amănunte încă în închisoare. In închisori îndeosebi, s-a format spiritul de luptă ascuțit al comuniștilor, intransigența revoluționară și ura clocotitoare față de asupritorii și exploatatorii din țară și străinătate ai celor ce muncesc.

Astăzi, partidul nostru reprezintă o forță care are în urma sa nu numai încercările grele din perioada ilegalității, dar și o însemnată experiență în construirea statului democrat-popular și a bazelor societății socialiste din țara noastră.

In Romînia, altădată a moșierilor și capitaliștilor, se construiește socialismul. Acesta este un fapt irevocabil statornicit în dezvoltarea istorică a țării, fie că place sau nu place cuiva.

Constructorii socialismului sînt muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii progresiști sînt covîrșitoarea majoritate a poporului romîn și a minorităților naționale din țara noastră.

Socialismul se construiește în țara noastră sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, credincios marii învățături a lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, partid legat prin nenumărate fire de masele muncitoare. Aceasta este esențial și hotărîtor pentru că aceasta asigură neîncetat succesul.

Partidul nostru, unit și puternic, se pregătește să dezbată în cel de al 2-lea Congres al său planurile de luptă pe o nouă perioadă de realizări în construirea societății socialiste în țara noastră. In frunte cu conducerea noastră marxist-leninistă, monolită și fermă, nu încape îndoială că vom împlini cu succes datoria noastră de partid.

Implinirea pînă la capăt a datoriei de partid este omagiul pe care în numele partidului îl aducem de aici memoriei celor căzuți pentru marea sa cauză.

CONFERINȚA DE LA GENEVA

Importante propuneri sovietice în problema dezarmării

GENEVA 10 (Agerpres). — TASS transmite propunerea prezentată de V. M. Molotov în ședința din 10 noiembrie a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe în problema dezarmării:

Hotărîrea conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri în problemele reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice

(Propunerea delegației U. R. S. S.)

1.

In scopul micșorării încordării în relațiile dintre state, al întăririi încrederii reciproce dintre ele și al înlăturării primejdiei unui nou război, guvernele Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței recunosc că este necesar să depună eforturi pentru încheierea cît mai grabnică a unei convenții internaționale cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice.

Ca urmare a schimbului de păreri în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice ele au căzut de acord asupra următoarelor:

1. Nivelurile forțelor armate ale S.U.A., U.R.S.S. și Chinei vor fi stabilite la 1.000.000—1.500.000 de oameni pentru fiecare dintre aceste puteri; pentru Anglia și Franța — la cîte 650.000 de oameni, urmînd ca problema nivelului prevăzut pentru China, ca și celelalte probleme referitoare la forțele armate ale Chinei să fie examinate cu participarea guvernului Republicii Populare Chineze.

Nivelurile forțelor armate pentru toate celelalte state nu vor depăși 150.000—200.000 de oameni și urmează să fie stabilite de comun acord la o conferință internațională corespunzătoare.

2. Interzicerea totală a armei atomice și cu hidrogen intră în vigoare la înfăptuirea reducerii armamentelor clasice și a forțelor armate cu 75 la sută din reducerile asupra cărora s-a căzut de acord. Scoaterea acestei arme din arsenalul statelor și distrugerea ei va fi terminată în cursul perioadei de reducere a armamentelor cu ultimele 25 la sută din reducerile asupra cărora s-a căzut de acord. Toate materialele atomice vor fi atunci întrebuințate exclusiv în scopuri pașnice.

3. Simultan cu începerea aplicării măsurilor de reducere a armamentelor și forțelor armate, cele patru puteri, înainte de intrarea în vigoare a acordului asupra interzicerii totale a armei atomice și cu hidrogen, își asumă obligația solemnă de a nu folosi arma nucleară, pe care o consideră interzisă. O excepție de la această regulă se poate admite în scopul apărării împotriva agresiunii, cînd se va adopta o hotărîre corespunzătoare de către Consiliul de securitate.

4. Ca una din primele măsuri în vederea înfăptuirii programului de reducere a armamentelor și interzicere a armei atomice, statele care posedă arma atomică și cu hidrogen se obligă să întrerupă experiențele cu aceste tipuri de arme.

5. Se instaurează un control internațional efectiv asupra traducerii în viață a măsurilor cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice.

2.

Miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri au recunoscut că este necesar să se depună eforturi pentru ca să se obțină înțelegerea necesară în privința problemelor convenției de mai sus asupra cărora nu s-a căzut încă de acord, care urmează să fie examinată în Organizația Națiunilor Unite.

Călăuzindu-se de năzuința de a micșora încordarea internațională, de a întări încrederea între state și de a pune capăt cursei înarmărilor, miniștrii au căzut de acord că în această ordine de idei trebuie examinate în primul rînd prevederile cuprinse în:

a) propunerea U.R.S.S. din 10 mai a.c. în problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război,

b) propunerea președintelui S.U.A. din 21 iulie cu privire la fotografierea din avion și la schimbul de informații militare,

c) propunerile guvernului Marii Britanii în problema dezarmării prezentate la 21 iulie și 29 august, și

d) propunerea guvernului Franței cu privire la controlul financiar asupra dezarmării și folosirea resurselor eliberate în scopuri pașnice.

3.

Totodată, guvernele Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței, hotărîte să nu admită folosirea armei atomice și cu hidrogen care este o armă de exterminare în masă a oamenilor și să elibereze popoarele de primejdia unui război atomic distrugător, declară solemn:

pînă la încheierea convenției internaționale cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice, Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța își asumă obligația de a nu folosi primele arma atomică și cu hidrogen împotriva vreunei țări și cheamă toate celelalte state să adere la această declarație.

10 ani de la înființarea F. M. T. D.

Adunarea festivă a tineretului din Capitală

S-au împlinit 10 ani de la întemeierea F.M.T.D. Cu acest prilej, joi după amiază a avut loc la Palatul Pionierilor din Capitală o adunare festivă organizată de Comitetul orășenesc București al U.T.M.

La această sărbătorire însemnată au participat membri și activiști ai C.C. al U.T.M., ai Comitetului orășenesc București al U.T.M., tineri fruntași în muncă din întreprinderile și instituțiile Capitalei, numeroși studenți și elevi, precum și studenți străini care studiază în țara noastră.

Adunarea a fost deschisă de tov. Miron Olteanu, prim secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M.

A luat cuvîntul tov. Petre Gheorghe, secretar al C.C. al U.T.M.

Vorbitorul a subliniat că Federația Mondială a Tineretului Democrat a împletit în mod organic în întreaga sa activitate munca de sprijinire a luptei tineretului pentru apărarea drepturilor sale cu mobilizarea maselor largi ale tineretului din lumea întreagă la lupta popoarelor pentru apărarea păcii. Ca membră activă a Consiliului Mondial al Păcii, Federația Mondială a Tineretului Democrat a inițiat o serie de acțiuni menite să sprijine lupta pentru menținerea și consolidarea păcii.

Un sprijin prețios a primit Federația din partea gloriosului tineret sovietic, din partea tineretului Chinei Populare și a celorlalte țări de democrație populară, care sînt în primele rînduri ale luptei împotriva războiului.

In cei 10 ani de la făurirea Federației Mondiale a Tineretului Democrat tineretul patriei noastre a susținut puternic acțiunile inițiate de F.M.T.D., dovedind astfel solidaritatea și unitatea sa de acțiune cu tineretul iubitor de pace de pretutindeni.

Vorbitorul a mai spus în continuare: „Pentru tineretul nostru a devenit o tradiție scumpă participarea la lupta mondială a tineretului pentru apărarea păcii. De aceea tineretul Republicii Populare Romîne, mobilizat de organizația sa, Uniunea Tineretului Muncitor, bucurîndu-se de întreg sprijinul partidului și guvernului, a participat și participă activ la activitatea F.M.T.D.)

Luînd parte la acțiunile F.M.T.D., tineretul nostru își dovedește deplina sa solidaritate și unitate de acțiune cu tineretul iubitor de pace de pretutindeni.

Tineretul nostru știe că cea mai bună contribuție a sa în lupta pentru menținerea păcii o constituie munca pentru întărirea și înflorirea patriei, a mai spus vorbitorul.

Intreaga asistență a intonat apoi imnul F.M.T.D.

Adunarea a luat sfîrșit printr-un program artistic prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al U.T.M., laureat al celui de al 4-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la București. Asemenea adunări festive au mai avut loc la Oradea, Cluj, Timișoara etc.

Tineretul patriei noastre a sărbătorit cu drag aniversarea a 10 ani de la înființarea F.M.T.D., cea mai puternică și reprezentativă organizație a tineretului lumii.

Au fost odată multe corigenţe

Am citit în ziarul „Scînteia tineretului" articolul semnat de tovarăşa Elena Badrajan intitulat „O activitate bogată după orele de clasă". Rîndurile scrise au constituit pentru mine pe lîngă un mănunchi de sugestii în munca pentru anul şcolar 1955—1956 şi un prilej de a-mi aminti cîte ceva din activitatea de anul trecut a organizaţiei noastre de bază.

In toamna anului 1954, cînd după deschiderea cursurilor, în Şcoala medie de 10 ani nr. 2 din Ploeşti era mare fierbere în vederea adunării generale de alegeri U.T.M. Am primit cu bucurie invitaţia comitetului organizaţiei de a participa la adunare. Eram profesoară de un an la această şcoală şi deşi înţelegeam prea bine ce rol uriaş are organizaţia U.T.M. în desfăşurarea procesului instructiv-educativ, totuşi legăturile mele cu organizaţia au fost slabe. Prin alegerea mea ca secretară am fost atrasă cu totul în această activitate.

Sarcina ce mi se încredinţase era o mare cinste pentru mine, în acelaşi timp era grea deoarece nu mai lucrasem ca secretară pînă atunci. Mă bucuram însă că în comitetul nou ales erau tovarăşe bune la învăţătură şi unele dintre ele cu o oarecare experienţă în munca U.T.M.

Acţiunea de îndrumare, ajutorare şi control trebuia începută imediat, căci notele proaste apăreau în cataloage la unele eleve, la altele puteau să apară, iar disciplina elevelor ne punea pe gînduri. Ne-am dat seama că trebuie să ţinem cont de orice amănunt şi aspect, cît de neînsemnat ar fi el, dacă vrem ca în munca noastră să obţinem succese.

Timpul pînă la sfîrşitul pătrarului I era însă prea scurt pentru ca măsurile noastre să se facă simţite. Clasele a IX-a D, a IX-a E, a X-a D aveau mai mult de jumătate din eleve corigente şi nici la celelalte clase situaţia nu era prea bună. Cauzele acestei situaţii erau multe. Desigur că indisciplina la orele de curs era una dintre ele. Absentarea nemotivată de la cursuri era şi ea o cauză mai ales că la clasa a X-a D, în zilele cînd elevele aveau de pregătit teme grele, numărul elevelor absente creştea simţitor.

In faţa unei astfel de situaţii comitetul U.T.M. a trecut la măsuri imediate pentru a sprijini buna desfăşurare a anului de curs, pentru a lichida abaterile disciplinare şi a ridica nivelul de cunoştinţe al elevelor. Trebuia întărită mai întîi munca în organizaţiile de clasă. In urma unei analize din care a reieşit că biroul clasei a X-a D, a fost părtaş la unele acţiuni nesănătoase ale clasei, la propunerea comitetului U.T.M. pe şcoală s-au ţinut noi alegeri, care au adus în fruntea organizaţiei elemente capabile să mobilizeze colectivul clasei pentru înlăturarea lipsurilor.

In sprijinul îmbunătăţirii frecvenţei la ore, birourile claselor au format echipe care se duceau la domiciliul celor ce absentau, pentru a cerceta cauzele şi a împiedica astfel absentarea nemotivată. Uneori munca era mai grea, ca treaba dusă şi cu părinţii care tolerau şi uneori acopereau lipsurile copiilor lor.

Situaţia mai slabă la învăţătură a unor eleve de la clasele a IX-a şi a X-a trebuia şi ea remediată.

In acest sens munca a fost dusă cu perseverenţă de către comitetul U.T.M. care a stat de vorbă cu elevele corigente, uneori cu fiecare în parte, cercetînd cauzele care au contribuit la această situaţie în organizaţiile de clasă, studiul făcut în baza unui plan, mobilizînd elevele mai bune pentru a le ajuta pe cele mai puţin pregătite, cînd era nevoie, asigurînd frecvenţa la orele de consultaţii organizate de tovarăşele profesoare de matematici şi limba rusă. Impreună cu tovarăşele diriginte am chemat pe rînd părinţii la şcoală prezentîndu-le situaţia, arătîndu-le grija ce o purtăm copiilor şi cerîndu-le să ia şi ei alături de noi măsurile necesare.

Pentru a stimula elevele în ridicarea nivelului de cunoştinţe s-au organizat pe clase serate literare sau ştiinţifice la care participau cele mai bune eleve. Temele acestor serate ca: Viaţa şi opera lui Eminescu, Poezia lui Coşbuc etc. exemplificate cu fragmente din operele acestor clasici ai literaturii noastre, au îmbogăţit cunoştinţele elevelor şi le-a deschis gustul pentru citit. Serata închinată luptei pentru pace a dat posibilitate elevelor să asculte un referat bine întocmit în legătură cu energia atomică, însoţit de proiecţii şi să asiste la un program artistic interesant în cadrul căruia s-au prezentat şi unele poezii originale. Seria acestor serate s-a sfîrşit cu „Serata prieteniei" dată de elevele clasei a X-a C la care au participat numai absolventele.

In şcoala noastră existau multe eleve bune care doreau să cunoască mai mult din domeniul matematicii, fizicii, ştiinţelor naturii, istoriei, literaturii etc. Ele au putut să-şi dezvolte aptitudinile în cercurile pe materii unde li s-au predat cunoştinţe noi menite să le lărgească orizontul, să le trezească gustul pentru studii şi cercetări, pentru efectuarea de lucrări practice la fizică şi chimie.

Birourile pe clase au căutat să antreneze cît mai multe eleve care să participe la lucrările cercurilor. Ne mîndrim de faptul că cercurile au ajutat pe unele din elevele clasei a X-a să-şi aleagă profesia. Nu întîmplător membrele cercului de matematică şi fizico-chimice care au absolvit şcoala s-au înscris la Facultatea de matematici sau chimie şi au obţinut succese la examenele de admitere.

Imbogăţindu-şi cunoştinţele la cercuri elevele au putut participa în număr mare la Olimpiada de matematică şi fizică, unele din ele fiind menţionate în etapa finală.

Comitetul pe şcoală şi birourile au dat tot sprijinul în organizarea excursiilor menite să adîncească şi să fixeze cunoştinţele căpătate în orele de clasă sau să contribuie la cultura generală a elevelor. Astfel de excursii au fost organizate la Bucureşti, pentru vizitarea Observatorului Astronomic, la Expoziţia de material didactic a R. D. Germane, la uzina electrică din Ploeşti, la fabrica de hîrtie din Buşteni, la muzeul Peleş din Sinaia etc.

Desigur că rezultatele obţinute în urma unor astfel de acţiuni erau frumoase. Totuşi mai aveam ore de curs tulburate de eleve care suflau sau aveau alte preocupări. Iată că critica făcută în adunările generale pe şcoală, articolele de la gazetele de perete, munca dusă cu fiecare în parte, exigenţa colegelor, reuşesc să lichideze în cea mai mare măsură aceste obiceiuri, disciplina în orele de curs îmbunătăţindu-se simţitor.

Mai aveam însă o greutate cu tovarăşele din internat care adesea pierdeau timpul de pomană, ocupîndu-se de alte probleme în loc să înveţe. Şi aici trebuia organizată munca. Ajutate de tovarăşa directoare am ales în fiecare sală de meditaţie responsabile dintre elevele cele mai bune şi cu autoritate, care să poată determina elevele să respecte orele de pregătire şi gospodărie, pentru asigurarea efectuării tuturor temelor în bune condiţiuni. La pregătirea temelor ajutau şi tovarăşele profesoare de serviciu. Gazeta de perete a internatului a reuşit prin articole satirice să combată atitudinile necorespunzătoare din internat şi să îmbunătăţească disciplina. Responsabilele din internat dădeau săptămînal raport în faţa comitetului U.T.M. de felul cum a decurs munca. Elevele care aveau abateri erau aspru mustrate în faţa tovarăşelor diriginte şi a tovarăşei directoare.

Munca perseverentă a comitetului U.T.M. şi a birourilor, faptul că acestea au ştiut să antreneze cele mai bune utemiste în acţiunile duse, legătura strînsă ţinută cu tovarăşele diriginte, tovarăşele profesoare şi direcţiunea şcolii, toate acestea au avut drept urmare lichidarea numărului mare de corigenţe. Intr-adevăr acum se poate vorbi despre corigenţi ca despre ceva care a fost odată. La sfîrşitul anului şcolar şcoala noastră a avut cel mai mare procent de eleve promovate dintre toate şcolile medii din oraş. Dintre absolvente, majoritatea fiind bine pregătite, au reuşit să intre în facultăţi.

Desigur că succesele acestea sînt mici faţă de ce se poate realiza. Anul acesta căutăm să găsim noi metode, să întreprindem noi acţiuni, să folosim experienţa noastră pozitivă şi a altor organizaţii pentru ca într-adevăr să putem spune că am realizat succese mai mari decît în anul şcolar trecut.

Prof. ELENA PAUL POPESCU
secretara organizaţiei de bază U.T.M. Şcoala medie de 10 ani nr. 2 Ploeşti

Răspundem la întrebările cititorilor

CE ESTE O ÎNTOVĂRĂŞIRE

Superioritatea gospodăriei agricole socialiste este o realitate care a convins pe mulţi ţărani muncitori să păşească pe drumul muncii în comun. Formele de cooperare a ţăranilor muncitori în producţia agricolă sînt mai multe: de la asociaţia simplă şi pînă la gospodăria colectivă. Intovărăşirile agricole sînt o formă accesibilă unor mase largi de ţărani muncitori ce fac primii paşi pe calea cooperării în producţia agricolă. Dar mai mult decît atît. Intovărăşirile agricole contribuie la o mai bună asigurare a schimbului între oraş şi sat şi, prin urmare, contribuie la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Cîte ceva despre foloase...

Intovărăşirile agricole au drept scop lucrarea în comun a pămîntului cu tractoarele şi maşinile agricole ale statului precum şi cu vitele şi inventarul agricol pe care-l posedă întovărăşiţii, folosindu-se procedee agrotehnice înaintate. Să enumerăm pe scurt foloasele organizării unei întovărăşiri.

* **In primul rînd**, strîngerea laolaltă a pămîntului întovărăşiţilor creează posibilitatea unei mai rodnice folosiri a lui. Comasarea terenurilor duce la înlăturarea haturilor şi deci la utilizarea productivă a unor suprafeţe însemnate.

* **In al doilea rînd**, pămînturile întovărăşiţilor unindu-se, devine cu putinţă utilizarea cu deplin randament a tractoarelor şi maşinilor agricole. Dacă pe o palmă de pămînt nu poţi să utilizezi tractorul şi munca este de aceea mai anevoioasă şi mai puţin rodnică, în schimb în întovărăşire suprafeţele arabile sînt cu uşurinţă brăzdate de către tractoare.

* **In al treilea rînd**, metodele agrotehnice pot fi folosite cu mai multă eficacitate în întovărăşire decît în gospodăria individuală. Or, prin aceasta se asigură creşterea producţiei la hectar. Deoarece întovărăşirile agricole create pe baza statutului-model se fac pe o perioadă mai îndelungată, devine cu putinţă o rotaţie a culturilor, temeinic chibzuită — care este o condiţie esenţială pentru prevenirea primejdiei secătuirii pămîntului.

* **In al patrulea rînd**, întovărăşirea leagă pe ţăranii muncitori într-un trainic colectiv în care ajutorul reciproc se face resimţit la fiecare pas. Ţăranii întovărăşiţi se ajută reciproc.

...şi despre organizare

Care sînt trăsăturile caracteristice ale organizării unei întovărăşiri?

Principiul care stă la baza constituirii unei întovărăşiri este cel al **liberului consimţămînt.** Ţăranul muncitor trebuie să fie atras pe calea muncii în comun numai datorită înţelegerii de către el a superiorităţii întovărăşirii faţă de gospodăria individuală, înţelegere care se obţine în primul rînd pe baza puterii de convingere a exemplului practic şi muncii de lămurire răbdătoare. Incercările de constrîngere sînt profund dăunătoare şi contrare politicii partidului.

Prevederile statutului-model stabilesc că ţăranii muncitori pot intra în întovărăşire cu întreaga suprafaţă de pămînt pe care o posedă sau numai cu o parte a ei. **Intregul pămînt rămîne mai departe proprietatea personală a ţăranilor întovărăşiţi.** Este în interesul ţăranilor muncitori să se înscrie în întovărăşire cu tot terenul arabil pe care îl au, deoarece a devenit un fapt constatat acela că recoltele sînt cu mult mai mari pe pămînturile întovărăşiţilor decît pe cele ale gospodăriilor individuale. Şi încă un lucru: cu cît suprafaţa de teren pe care o posedă este mai mare, întovărăşirea este mai puternică, ceea ce este în avantajul ţăranilor muncitori. De asemenea, trebuie menţionat **că în întovărăşire inventarul agricol, animalele de muncă, uneltele agricole continuă să rămînă proprietatea ţăranilor întovărăşiţi.**

Organizarea muncii în întovărăşirile agricole din ţara noastră este diferită în raport cu condiţiile locale, cu experienţa acumulată de ţăranii muncitori, cu eficacitatea muncii politice desfăşurată. In unele întovărăşiri agricole numai unele lucrări se fac în comun, în vreme ce în altele toate lucrările se execută în comun. In ceea ce priveşte felul de a munci în comun există deosebiri: în unele întovărăşiri au fost organizate grupe, în altele echipe, cete sau brigăzi. Intreaga activitate a întovărăşirii se desfăşoară pe baza unui plan de producţie anual, aprobat de adunarea generală a întovărăşiţilor. Experienţa a dovedit cu prisosinţă că executarea în comun a tuturor lucrărilor este cea mai sigură cale spre obţinerea unor frumoase realizări. La întovărăşirea din Carei, regiunea Baia Mare, unde toate muncile se fac în comun, rezultatele sînt limpede exprimate în cifre: în acest an s-au obţinut 2.000 kg. grîu la hectar, 3.500 kg. porumb boabe la ha., 30.000 kg. sfeclă de zahăr la ha. Cu totul altele au fost rezultatele obţinute de acele întovărăşiri în care ţăranii muncitori s-au mulţumit ca tractoarele S.M.T. să le are ogoarele pentru ca apoi ei să-şi vadă de treabă pe cont propriu, de parcă n-ar face parte dintr-un colectiv organizat. Un asemenea procedeu — folosit uneori şi la întovărăşirea „Scînteia", comuna Tudor Vladimirescu din raionul Lieşti (regiunea Galaţi) — împiedică o sistematică utilizare a regulilor agrotehnice şi are repercusiuni directe în ceea ce priveşte producţia la hectar.

Graficul acesta înfăţişează în mod grăitor superioritatea muncii în comun. In vreme ce ţăranii muncitori membri ai întovărăşirii agricole din satul Valea Mare, raionul Negreşti, regiunea Iaşi, au obţinut în medie 2556 kg. grîu la hectar, ţăranii cu gospodărie individuală din acelaşi sat au obţinut în medie 1446 kg. grîu la hectar.

Inainte de a intra în întovărăşire ţăranul muncitor este cel mai mult preocupat de o întrebare: cum anume se face împărţirea veniturilor în întovărăşire? Iată răspunsul: **produsele obţinute sînt repartizate potrivit cu suprafaţa de teren adusă în întovărăşire şi luînd în considerare ajutorarea în muncă.** In ce constă ajutorarea în muncă? In întovărăşiri intră ţărani cu pămînt puţin şi cu familii numeroase şi ţărani cu pămînt mai mult dar cu familii mai puţin numeroase. In acest fel, în timp ce primii au braţe de muncă disponibile, ceilalţi au dificultăţi în ceea ce priveşte executarea la timp şi în bune condiţiuni a muncilor agricole. Astfel se naşte ajutorarea în muncă. Ţăranii care au braţe de muncă disponibile ajută celorlalţi; pentru asta ei vor primi din partea celor în folosul cărora lucrează o plată în natură sau în bani conform tarifului stabilit de adunarea generală a întovărăşirii.

Sarcini importante

Statul nostru democrat-popular acordă un sprijin important întovărăşirilor agricole. Maşinile S.M.T.-urilor efectuează lucrări de bună calitate, ce au drept rezultat creşterea producţiei la hectar. Intovărăşiţii primesc totodată credite ieftine şi de lungă durată pentru achiziţionarea de maşini şi unelte agricole, seminţe selecţionate, reduceri la cotele de colectare şi la plata muncilor efectuate de S.M.T. etc. O puternică expresie a grijii partidului şi guvernului pentru întovărăşiţi o constituie hotărîrea potrivit căreia impozitul pe veniturile ţăranilor muncitori întovărăşiţi a fost redus.

Inlesnirile şi avantajele — dintre care cele enumerate sînt numai o parte — pe care statul le asigură întovărăşiţilor pun în faţa acestora sarcina de a munci cu abnegaţie pentru întărirea întovărăşirilor agricole. Această formă de cooperare a ţăranilor muncitori în producţia agricolă poate duce la obţinerea unor importante rezultate în direcţia realizării unor recolte bogate şi creşterii nivelului de trai al ţărănimii muncitoare. Este necesar pentru aceasta ca întovărăşirile agricole existente să fie consolidate, ca legătura care uneşte pe ţăranii întovărăşiţi să fie mai trainică. Totodată, nici un moment nu trebuie uitată necesitatea de a demasca cu vigoare uneltirile chiabureşti.

Organizaţiile U.T.M. trebuie să devină ajutoare de nădejde ale organizaţiilor de partid în munca pentru consolidarea întovărăşirilor create pînă în prezent şi pentru făurirea de noi întovărăşiri. Popularizarea experienţei întovărăşirilor fruntaşe trebuie astfel făcută încît ea să fie larg cunoscută. Utemiştii, membri ai întovărăşirilor agricole rămase în urmă, trebuie să lupte pentru o mai bună organizare a muncii. In general, organizaţiile utemiste, sub conducerea partidului, au datoria să militeze pentru introducerea formelor avansate de muncă în întovărăşiri şi mai ales pentru a asigura ca toate lucrările agricole să fie executate în comun. Utemiştii trebuie să dea exemple de muncă plină de dragoste pentru întărirea întovărăşirilor, să critice pe chiulangii şi să aplice experienţa pozitivă.

Nici o clipă organizaţiile U. T. M. de la sate nu trebuie să piardă din vedere sarcina de a munci pentru înfiinţarea de noi întovărăşiri agricole. Ţăranii muncitori trebuie lămuriţi cu răbdare, găsindu-se cele mai potrivite mijloace de convingere. Ei trebuie ajutaţi să înţeleagă marile foloase pe care le aduce munca în întovărăşirea agricolă.

M. RAMURA

Dalta şi ciocanul

O dorinţă...

Nu-l cunosc pe tovarăşul Stupu Gheorghe, preşedintele sfatului popular al raionului Stalin, după cum nu-l cunosc nici pe secretarul aceluiaşi sfat, Piştea Gheorghe sau pe vreunul din conducătorii secţiei de gospodărie locală.

Stupu Gheorghe poate să fie un om calm, ca apa stătută a unei bălţi, sau dimpotrivă iute ca rostogolirile unui rîu de munte, poate să fie un iubitor de muzică, poate să-i placă mustul proaspăt sau dimpotrivă poate fi un vegetarian consecvent. Poate... Dar nimic din toate acestea nu mă interesează. Doar o singură dorinţă am: să-l văd pe tovarăşul Stupu luîndu-l de mînă pe tovarăşul Piştea şi pe cîţiva din acei tovarăşi care populează statul de salarii al secţiei de gospodărie locală, pornind cu toţii peste apa Bîrsei.

Unora li s-ar putea părea ciudată dorinţa mea. De ce să treacă peste apa Bîrsei? Simplu, neînchipuit de simplu.

Peste apa Bîrsei se află un pod. Pe podul acesta trec zilnic numeroşi muncitori care locuiesc la o distanţă de cîţiva kilometri de locurile de muncă. Podul este construit din lemn, iar lemnul acesta a înfruntat amar de vreme vitregia naturii. A înfruntat-o dar pînă la urmă a început să se dea bătut. E doar timpul...

Podul scîrţîie din toate încheieturile şi împiedică circulaţia normală.

S-ar putea întîmpla ca aceste emoţii să le fi încercat şi unii tovarăşi de la sfatul popular al raionului Stalin. Aşa se explică faptul că într-o bună zi s-au început lucrările pentru repararea podului. Şi pentru că aceiaşi tovarăşi şi-au spus că treaba, ca să fie temeinic făcută, trebuie să înceapă prin... a strica — au stricat, bineînţeles şi ceea ce nu se stricase încă.

Toate ar fi fost bune, dacă podul ar fi fost totuşi reparat. Se vede însă că la sfatul popular raional nu-i la loc de cinste principiul că o treabă începută trebuie dusă la bun sfîrşit...

Şi acum cred că este limpede de ce am vrut să-i cunosc pe preşedinte, pe secretar şi pe încă vreo cîţiva tovarăşi de la sfatul popular cu pricina. I-aş fi dus pe podul de peste Bîrsa, care-i gata, gata să se prăbuşească, să simtă şi ei „plăcerea" unei astfel de călătorii. Poate aşa se vor gîndi şi la muncitorii care zilnic sînt nevoiţi să facă asemenea călătorii. Poate că astfel ar grăbi repararea podului cu pricina...

Corespondenţă trimisă în versuri de MARIN BARBULESCU, prelucrată de PAULA OBERST

Deschiderea unei expoziţii de pictură şi desen a copiilor finlandezi

Sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, joi la amiază s-a deschis la Palatul Pionierilor din Capitală „Expoziţia de pictură şi desen a copiilor finlandezi".

La deschidere au luat parte conducerea Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, reprezentanţi ai Ministerului Culturii, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului învăţămîntului, Palatului Pionierilor, oameni ai muncii.

A fost de faţă Matti Pykkö, însărcinat cu afaceri ad-interim al Finlandei la Bucureşti.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de H. Marinescu, director în I.R.R.C.S. care a subliniat contribuţia adusă prin organizarea acestei expoziţii la întărirea legăturilor culturale dintre R.P.R. şi Finlanda. A luat cuvîntul Matti Pyykö, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Finlandei la Bucureşti care a mulţumit Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea pentru organizarea expoziţiei.

Lucrările expuse aparţinînd copiilor finlandezi, înfăţişează aspecte din viaţa, jocurile şi preocupările lor, din munca paşnică a poporului finlandez, peisaje din natura minunată a Finlandei, epopeea naţională Kalevala, aspecte din viaţa şi obiceiurile altor popoare etc (Agerpres)

Veşti din regiunea Timişoara

● Şi în cartierul Ined, din oraşul Reşiţa, a luat fiinţă, cu sprijinul întreprinderii „Distileria Caraş" şi a sfatului popular orăşenesc Reşiţa o grădiniţă de copii.

De mult timp în această parte a oraşului se simţea nevoia unei astfel de instituţii preşcolare, care să contribuie la educarea copiilor pentru cursul elementar.

Astăzi, copiii se îndreaptă voioşi spre grădiniţă, unde două educatoare îi aşteaptă cu drag.

Localul este bine amenajat, iar mobilierul, care mai e necesar, se află în curs de confecţionare, la întreprinderea „Distileria Caraş".

● De curînd s-a dat în folosinţa populaţiei oraşului Oraviţa un nou parc, realizat după planul arhitectului Ion Runcan.

Aleile frumos îngrijite, teatrul de vară, cu o capacitate de 900 de locuri, popicăria şi altele sînt locurile din parc cele mai des vizitate de cetăţeni. La realizarea acestui parc au contribuit şi cetăţenii oraşului Oraviţa prin orele de muncă voluntară ce le-au prestat.

O contribuţie însemnată la terminarea lucrărilor şi la înfrumuseţarea parcului au dat-o şi meşterii întreprinderilor „30 Decembrie" şi I.L.L Printre aceştia pot fi evidenţiaţi în deosebi zidarii Iosif Ebinger, Mihail Octavian şi Ioan Coada, tîmplarul Gheorghe Perian şi tinichigiul Francisc Csunderlic.

Corespondent HAMAT VICHENTE

Note bibliografice

Nouă culegere de texte filozofice*)

Colecţia „Texte filozofice" s-a îmbogăţit cu o nouă culegere valoroasă. Noul volum prezintă cititorului iubitor de literatură filozofică un mănunchi de fragmente îngrijit alese din opera a doi mari iluminişti francezi din secolul al XVIII-lea, Voltaire şi Rousseau, precedate de două studii introductive.

Textele alese din opera lui Voltaire publicate în volumul recent apărut, conturează viguroasa personalitate a acestuia, multiplele sale preocupări, puternica sa luptă împotriva robiei personale şi spirituale a omului, pentru progres, pentru dezvoltarea societăţii.

Voltaire şi-a înscris numele printre marii filozofi materialişti ai secolului XVIII care au contribuit la pregătirea ideologică a revoluţiei burgheze din Franţa, participînd nemijlocit la lupta antifeudală a poporului.

In competentul studiu introductiv semnat de Edith Gulian, după o cercetare succintă a problematicii epocii lui Voltaire, se trece la analiza mai amplă a concepţiei sale filozofice, a ideilor sale sociale şi morale şi a concepţiei sale asupra istoriei, subliniindu-se atît meritele sale deosebite în lupta împotriva ideologiei scolastice cît şi limitele concepţiei sale filozofice, limite determinate de poziţia sa de clasă.

Jean Jacques-Rousseau s-a manifestat ca ideolog al micii burghezii revoluţionare din Franţa. In opera sa s-au reflectat tendinţele maselor revoluţionare spre o viaţă mai bună. Fragmentele alese publicate în acest volum dovedesc locul de seamă ocupat în opera sa de problema combaterii inegalităţii sociale între oameni, pe care o consideră ca izvor al răului şi consecinţă a apariţiei proprietăţii private.

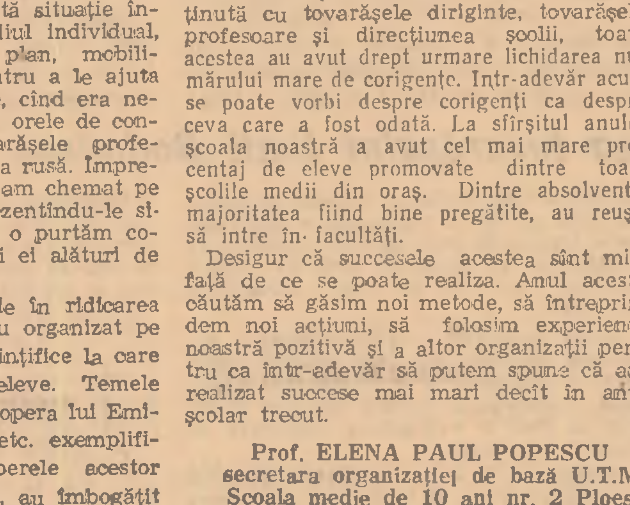
J. J. Rousseau a fost şi un mare pedagog democrat burghez, care s-a ridicat cu vehemenţă împotriva educaţiei feudale, afirmînd necesitatea unui sistem de educaţie bazat pe înţelegerea personalităţii elevului şi pe respectul pentru munca acestuia.

Studiul introductiv semnat de I. Firu, deşi restrîns ca număr de pagini, izbuteşte să sintetizeze şi să prezinte cititorului o analiză a concepţiei de ansamblu a lui Rousseau asupra principalelor probleme ale epocii sale, subliniind meritele şi limitele acestei concepţii.

V. NEDELCU

*) *Voltaire—Rousseau, Colecţia „Texte filozofice".*

Un tractor bun la toate şi o combină ingenioasă

Vizitînd Expoziţia agricolă a Republicii Democrate Germane deschisă în localul Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din Capitală, rămîi uimit de diversitatea şi noutatea exponatelor prezentate. De la micul aparat fotografic produs de celebra fabrică „Zeiss" şi pînă la giganticul uscător, înalt de cîţiva metri, peste tot te impresionează originalitatea construcţiilor, înalta perfecţiune a tehnicii din agricultura Republicii Democrate Germane. Vă prezentăm în articolul de faţă două maşini agricole pe care le putem vedea în cadrul expoziţiei.

„Şasiu universal autopropulsat"

Iată de pildă o maşină a cărei formă la prima vedere s-ar părea că nu spune prea multe. Un fel de tractor şi totuşi nu-i tractor. Tractorul e construit în primul rînd pentru tracţiune. Maşina de care vorbim nu este folosită niciodată pentru remorcarea diferitelor maşini. Motoraşul ei dezvoltă o putere de 15 cai şi funcţionează cu benzină ca toate turismele. Constructorii ei au denumit-o „Geräteträger", adică purtător de unelte. Noi am fi înclinaţi s-o denumim *„Şasiu universal autopropulsat"*. Privind fotografia vedem că e vorba de un şasiu montat pe 4 roţi pneumatice. Pe una din axele roţilor e montat un motor cu explozie în doi timpi. Şasiul se poate deplasa înainte sau înapoi cu 8 viteze cuprinse între 1,6 şi 15,3 km. pe oră. Roţile din faţă se pot apropia sau depărta de cele din spate în intervalul 1400—2000 mm Ecartamentul lor poate fi micşorat sau mărit între 1250—1600 mm. în funcţie de distanţa dintre rîndurile de plante, printre care este destinată să treacă maşina.

Şasiul poate servi la cele mai variate lucrări agricole. Dacă de pildă trebuie cosite fînul, trifoiul, lucerna sau alte plante, pe şasiu se montează un cuţit lung de aproximativ 1,5 m. şi şasiul se transformă astfel într-o cositoare mecanică.

Dacă între roţile şasiului se montează nişte cuţite de cultivator, şasiul poate fi folosit la întreţinerea culturilor de cartofi, sfeclă, porumb, floarea-soarelui etc.

Dacă pe şasiu se montează o pompă şi un rezervor cu diferite substanţe chimice şasiul este folosit pentru stropirea livezilor, viilor sau a cerealelor.

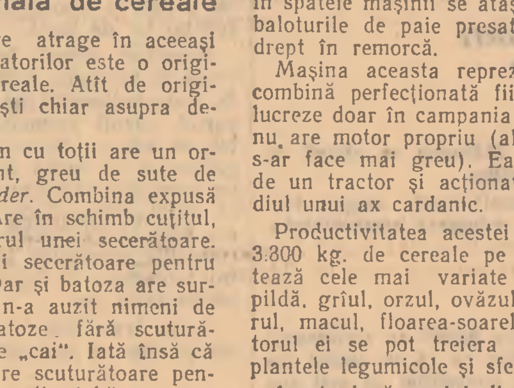
Dacă pe şasiu se montează un transportor, şasiul devine un elevator care poate încărca camioanele cu diferite produse agricole.

Varietatea lucrărilor care pot fi executate cu această maşină i-au asigurat o largă răspîndire în unităţile agricole din Republica Democrată Germană.

Combină originală de cereale

O altă maşină care atrage în aceeaşi măsură atenţia vizitatorilor este o originală combină de cereale. Atît de originală încît te îndoieşti chiar asupra denumirii ei.

Orice combină ştim cu toţii are un organ foarte important, greu de sute de kilograme, numit *heder*. Combina expusă nu are însă heder. Are în schimb cuţitul, platforma şi rabatorul unei secerătoare. Şi totuşi nu-i numai secerătoare pentru că are şi o batoză. Dar şi batoza are surprizele ei. Pînă azi n-a auzit nimeni de existenţa vreunei batoze fără scuturătoare de paie, numite „cai". Iată însă că această batoză nu are scuturătoare pentru că paiele care ies din tobă nu conţin 30—40 la sută boabe ca la batozele obişnuite, ci numai 1—2 la sută. Deşi maşina efectuează operaţiile pe care le execută o combină, adică taie şi treieră cerealele, ea este lipsită totuşi de buncăr. In schimb are două guri pe unde grîul curge în saci curăţat şi sortat. Grînele recoltate cu această maşină nu mai trebuiesc cărate în hambarele gospodăriilor pentru a fi curăţate cu ajutorul vînturătoarei şi al triorului, ci sînt depozitate direct în magazii.

Dacă în spatele maşinii am căuta colectorul de paie care se ataşează fiecărei combine, aci nu l-am putea vedea. Am găsi însă nişte arcuri care arată că avem de-a face cu o presă. O presă care face corp comun cu maşina şi care baloteazā toate paiele rezultate din recoltat. Dacă în spatele maşinii se ataşează o remorcă, baloturile de paie presate şi legate cad drept în remorcă.

Maşina aceasta reprezintă de fapt o combină perfecţionată fiind destinată să lucreze doar în campania de recoltare. Ea nu are motor propriu (altfel amortizarea s-ar face mai greu). Ea este remorcată de un tractor şi acţionată prin intermediul unui ax cardanic.

Productivitatea acestei combine atinge 3.800 kg. de cereale pe oră. Ea recoltează cele mai variate culturi ca, de pildă, grîul, orzul, ovăzul, secara, muştarul, macul, floarea-soarelui etc. Cu ajutorul ei se pot treiera foarte economic plantele legumicole şi sfecla semincerā.

Aceste două maşini, din cele cîteva zeci de maşini şi uneltele agricole prezentate la expoziţie, arată clar că industria constructoare de maşini agricole din Republica Democrată Germană se găseşte azi în plin avînt creînd maşini agricole din ce în ce mai perfecţionate.

Ing. AL. FLEGON

Trei fete repetă o melodie

Printr-o fereastră larg deschisă, răzbat afară trilurile lungi, unduitoare, ale unei melodii. Din cînd, în cînd melodia se opreşte, stăvilită. Porneşte apoi din nou, cu mai multă siguranţă, cu mai multă armonie.

Dar uitasem să vă spun unde mă aflam atunci. Melodiile veneau de la Casa raională de cultură „Ilie Pintilie" din oraşul Botoşani. Iată că într-una din sălile spaţioase, cîteva fete repetă cu stăruinţă un cîntec. Le găsesc aici pe Domnica Hopuleli, Raluca Grădinaru şi Elena Gheorghiu urmărind atente notele înşiruite pe portativ.

In altă încăpere taraful interpretează cu mult „foc" un cîntec de prin părţile Botoşanilor. Atît de bine este interpretată melodia, încît parcă vezi perechile care saltă în ritmul vioi al cîntecului. Dar nu-i neapărată nevoie să-ţi imaginezi acest lucru. E suficient s-o însoţeşti pe tovarăşa Ţerineanu, directoarea Casei de cultură, într-o sală învecinată. Cum intri aci, eşti ameţit de vîrtejul unei hore. Cele opt perechi de dansatori îşi poartă paşii cu sîrguinţă şi cu înflăcărare, dovedind o perfectă coordonare a mişcărilor.

Dar să-i lăsăm pe dansatori să-şi continuie repetiţiile şi să vizităm şi alte cercuri ale Casei de cultură. Intr-una din încăperi, membrii cercului de teatru repetă schiţa dramatizată „C.F.R." de I. L Caragiale. Tovarăşii Calmuschi şi Guriţă stîrnesc rîsetele spectatorilor. Alţii, repetă sceneta „Monumentul lui Traian", care satirizează alegerile din trecut.

Intr-o altă sală îşi ţine şedinţele cercul literar. Aici se discută lucrări literare prezentate de membrii cercului, precum şi culegerile de folclor de prin părţile Botoşanilor.

Profesorii M. Andrieş, C. Varvarie şi alţii se ocupă îndeaproape de îndrumarea tinerelor talente.

Intr-o încăpere mare, cu ferestre luminoase, lucrează membrii cercului de arte plastice. Cu mişcări stîngace la început, apoi din ce în ce mai sigure, tinerii modelează statuiete, schiţează desene.

In curînd, alături de cercul de croitorie se vor deschide şi alte cercuri ştiinţifice şi agrotehnice.

Casa raională de cultură din Botoşani îşi îndeplineşte cu succes sarcina de a fi un adevărat lăcaş al culturii.

Corespondent DOREL SCHOR

Viața U. T. M.

CUM IȚI AȘTERNI...

Experiența anilor trecuți ne învață că de începutul anului de învățămînt politic depinde în mare măsură munca ulterioară a cercurilor și cursurilor politice. Cu cît învățătura va începe mai organizat, cu atît mai ușor se va putea ajunge în cursul anului la un nivel înalt ideologic și politic al lecțiilor și convorbirilor, se va putea respecta programul.

Acest lucru a fost scos în evidență și de adunările generale U.T.M. care s-au ținut în majoritatea organizațiilor de bază din raionul Curtea de Argeș și în care s-a analizat felul cum s-a desfășurat învățămîntul politic anul trecut. Multe lipsuri care au existat anul trecut — au arătat utemiștii — se explică prin aceea că nu peste tot s-au început la timp pregătirile pentru anul școlar și ca rezultat, unele organizații au început învățătura cu întîrziere. De aceea într-o serie de cercuri politice programul de studiu nu a fost respectat. Aceasta a dezorganizat mult învățămîntul politic. Lipsa unui control sistematic din partea comitetelor organizațiilor de bază U.T.M., a activiștilor raionali a permis apariția unor defecțiuni în desfășurarea învățămîntului politic.

Ce a învățat însă comitetul raional U.T.M. Curtea de Argeș din toate aceste lipsuri semnalate cu luni în urmă?

★

Trei zile înaintea datei stabilite pentru deschiderea cercurilor și cursurilor politice de la orașe...

Biroul comitetului raional U.T.M. Curtea de Argeș de-abia acum s-a gîndit să ia măsuri pentru asigurarea deschiderii învățămîntului politic în oraș. Urgent au fost convocați într-o ședință secretarii organizațiilor de bază. Tovarășul Gheorghe Caravan, secretarul care răspunde de munca de propagandă, a prezentat un scurt instructaj asupra felului în care se vor desfășura ședințele „festive" de deschidere a noului an școlar.

S-au ridicat unele obiecțiuni.

— In organizația noastră încă din vară s-a analizat felul cum a decurs învățămîntul politic anul trecut. Nu mai văd rostul unei astfel de analize — spunea tov. Căpraru, secretarul organizației de bază U.T.M. de la sfatul popular raional. Obiecția n-a fost însă luată în seamă. „In ședința festivă se va analiza felul cum s-a desfășurat învățămîntul politic anul trecut, apoi se va ține un referat despre „Sarcinile propagandei în însușirea creatoare a marxism-leninismului în cercurile și cursurile învățămîntului de U.T.M.", după care propagandiștii vor preda prima lecție. Asta a fost hotărîrea definitivă a raionului. Și secretarii au plecat în organizațiile de bază, fără să fie convinși de necesitatea unei astfel de ședințe.

. . . .

La sfatul popular raional, la ora fixată s-au adunat majoritatea cursanților cercului pentru studierea Istoriei P.C.U.S. Referatul prezentat de secretarul organizației de bază n-a stîrnit interesul utemiștilor. Cu greu au luat cuvîntul cîțiva dintre ei care au făcut aprecieri generale și cîteva propuneri făcute de fapt și acum două luni. Tovarășul Căpraru avusese dreptate. Analiza nu și-a atins scopul.

S-a predat apoi prima lecție — paragraful I din capitolul I al Istoriei P.C.U.S. Lecția ținută de propagandista Florica Bărănescu nu a trezit cursanților interesul pentru studiu. Intrebată fiind ce material bibliografic trebuie să studieze pentru această lecție, propagandista a fost pusă în imposibilitate de a da un răspuns. Și aceasta pentru că tovarășa Bărănescu a pregătit lecția în ultimul moment, fără să ceară ajutorul cabinetului de partid.

La deschiderea acestei forme de învățămînt politic din partea biroului raional a participat tovarășul Gh. Dobrescu. Normal ar fi fost ca după predarea lecției tovarășul Dobrescu să-și fi spus părerea în legătură cu organizarea acestei ședințe, despre conținutul lecției predate și eventual să fi tras unele concluzii pentru munca de viitor a raionului în vederea organizării deschiderii anului de învățămînt și-n celelalte organizații. Ce a făcut însă tov. Dobrescu? După prezentarea unui referat cu sarcini general valabile pentru orice organizație de bază, a ascultat distrat lecția predată de propagandistă și a plecat la raion pentru a anunța că... în sfîrșit s-a mai deschis o formă de învățămînt. Nivelul la care s-a desfășurat lecția, pregătirea propagandistei l-au interesat mai puțin. Important este după cîte crede tov. Dobrescu ca în cel mai scurt timp „toate cercurile politice să fie deschise".

★

Se știe că nivelul înalt al lecțiilor și convorbirilor în cerc depinde într-o oarecare măsură de justa complectare a cercurilor și cursurilor politice, de stabilirea formei de învățămînt în raport cu pregătirea cultural-politică a cursanților. Fiecare tînăr care s-a înscris în învățămîntul politic trebuie să fie îndrumat să se înscrie în acel cerc sau curs politic unde, corespunzător cu pregătirea lui, îi va fi asigurată cît mai bine creșterea și ridicarea continuă a nivelului lui ideologic și politic. Au ținut seama de acest lucru membrii biroului raional U.T.M. Curtea de Argeș? Exemplul cercului politic din organizația de bază U.T.M. a cooperativei „1 Mai" e concludent în această privință.

Pînă în luna ianuarie a acestui an la cooperativa „1 Mai" n-a existat organizație de bază. Cei cîțiva utemiști — unii ospătari, alții vînzători pe la diverse magazine din oraș — din dorința de a organiza unele acțiuni interesante, de a învăța în mod organizat au cerut să se creeze și la cooperativa lor organizație de bază. E drept, la început numărul utemiștilor cuprinși în această organizație era mic. Acum însă organizația numără 20 de membri.

Cu cîtva timp în urmă secretarul organizației de bază a început să discute cu tinerii despre organizarea unui studiu politic sistematic. Și au hotărît să înființeze un cerc politic pentru începători. Și iată-i adunați la ședința de deschidere a cercului politic. O scurtă explicație dată de tov. Ion Căldăraru, secretarul organizației de bază U.T.M. i-a făcut să rămînă oarecum uimiți.

— Nici unul dintre noi n-a urmat pînă acum cursurile vreunui cerc politic. De aceea noi am cerut raionului să organizăm un cerc pentru începători. Și... puțin încurcat anunță că biroul raional a hotărît totuși ca ei să studieze într-un curs seral.

Poate în acel moment mulți dintre utemiștii prezenți au gîndit: „dar birocrați trebuie să fie activiștii raionului nostru". Și utemiștii care au gîndit așa, n-au greșit. Unul dintre birocrați era chiar în mijlocul lor. Tovarășul Dobrescu în cuvîntul său a asigurat cursanții că în momentul cînd se va constata că lecțiile ce se vor preda la cursul seral nu vor fi însușite de către ei în mod temeinic, biroul raional va hotărî schimbarea formei de învățămînt.

Ședința de deschidere a anului de învățămînt politic s-a încheiat cu citirea de către propagandistul Emil Ionescu a primei lecții din broșura primită doar cu trei ore înainte de ședință de la instructorul raional.

★

Concluzia este clară. Biroul comitetului raional U.T.M Curtea de Argeș în frunte cu tov. Gh. Caravan n-a ținut seama de lipsurile semnalate în desfășurarea învățămîntului politic de anul trecut, a privit cu superficialitate, fără simț de răspundere pregătirea noului an școlar fixînd în mod birocratic unele cercuri și cursuri politice. Începutul noului an școlar în rețeaua învățămîntului politic n-a preocupat pe membrii biroului raional. Răspunzător de situația existentă în raionul Curtea de Argeș este și comitetul regional U.T.M. Pitești care a slăbit controlul și îndrumarea muncii în acest raion.

Felul în care a pregătit comitetul raional U.T.M. Curtea de Argeș deschiderea anului de învățămînt politic mi-a amintit de cunoscutul proverb popular: „Cum îți aștemi, așa vei dormi". E limpede însă că în cazul de față, membrii comitetului raional vor trebui să-și revizuiască de urgență atitudinea formală pe care o au față de învățămîntul politic cu atît mai mult cu cît în zilele ce urmează se vor deschide și cercurile și cursurile politice de la sate.

Utemiștii și tinerii din raionul Curtea de Argeș așteaptă cu nerăbdare deschiderea noului an de învățămînt politic. Ei vor să învețe, să-și lărgească orizontul cultural și politic. Tendința tinerilor spre înțelegerea și mai profundă a politicii partidului nostru crește neîncetat. A îndruma cît mai atent această tendință este o sarcină de onoare și în același timp o datorie directă a organizațiilor și organelor U.T.M.

LUCREȚIA SIMIONESCU

Tineri prieteni ai cărții

Tot mai mulți participanți

Incă din primele zile ale organizării concursului „Iubiți cartea", tot mai mulți cititori vizitau biblioteca „Alexandru Sahia" din Combinatul Siderurgic Hunedoara. Tovarășa Ashiri Viorica, responsabila bibliotecii, face zilnic noi înscrieri pentru concurs. Cărțile de care dispune biblioteca au devenit neîndestulătoare pentru cei 3000 cititori ai bibliotecii combinatului, dintre care 1784 sînt tineri. Printre cărțile care se cer mai mult, sînt: „Povestea unui om adevărat", „Așa s-a călit oțelul", „Furtuna" și altele — toate cuprinse în listele bibliografice.

Conducerea clubului a înființat în toate secțiile biblioteci volante, pentru a putea satisface cerințele tot mai mari ale cititorilor. O activitate intensă în deservirea cu cărți desfășoară tovarășele Idita Gheorghița și Sliter Elisabeta de la secția laborator care pînă acum au distribuit numai celor înscriși la concurs 100 cărți.

Corespondent
COSTINEL CHIPRIOTIS

Activitate bogată

Tinerii din raionul Rîmnicu Vîlcea au primit cu multă bucurie hotărîrea C.C. al U.T.M. cu privire la organizarea concursului „Iubiți cartea". Pînă acum s-au creat 42 comisii în întreprinderi, instituții, școli. Comisia raională pentru organizarea concursului, în colaborare cu comitetul raional U.T.M. au prelucrat pînă acum hotărîrea și regulamentul în majoritatea organizațiilor de bază.

Activitatea comisiei raionale este bogată în fapte: din inițiativa ei s-au tipărit 8.000 cereri, care au fost apoi repartizate comisiilor din întreprinderi, instituții, școli. De asemenea, ea a tipărit un număr de 800 afișe, cuprinzînd chemări adresate tinerilor pentru a participa la concurs. La căminele culturale s-au organizat recenzii la cărțile prevăzute ca obligatorii în regulament. Ca urmare a măsurilor luate de comisia raională, comisiile din întreprinderi și instituții (cum sînt cele de la Sfatul popular raional, Cooperativa „16 Februarie" și altele) au amenajat colțuri ale concursului „Iubiți cartea".

Măsurile luate au avut o mare influență asupra tinerilor. Pînă în prezent peste 700 tineri din raionul nostru s-au înscris ca participanți la concurs.

Corespondent
TUDOR CONSTANTIN

Lipsă de interes

ARAD. — (de la corespondentul nostru).

Au trecut mai bine de două luni de la deschiderea noului an școlar în învățămîntul public. S-ar cuveni ca după atîta timp, concursul „Iubiți cartea" să fi devenit una din preocupările de seamă ale organizațiilor U.T.M. din școli. Totuși, la Școala medie de 10 ani nr. 2 de fete din Arad, lucrurile stau altfel.

Tovarășa directoare Angela Bey, susține că s-a format comisia de concurs. Bibliotecara școlii, care ar trebui să fie membră a comisiei, nu știe nimic. Iar de la tovarășa Ecaterina Dronca, secretara organizației U.T.M., și tovarășa Veronica Balaș, instructoare de pionieri, afli că pînă acum comitetul U.T.M. încă nu a întreprins nimic concret în această privință.

De ce? Dacă te gîndești la concepția greșită a secretarei organizației U.T.M. și a instructoarei de pionieri, că aceleași cărți din listele bibliografice ale concursului sînt cuprinse și in programa analitică și deci oricum, vor fi citite; e limpede că aici e vorba de o totală lipsă de interes pentru organizarea și desfășurarea concursului „Iubiți cartea".

In același timp, elevele școlii își manifestă neîncetat dorința firească de a participa la concursul de citit literatură.

Este cazul ca activiștii comitetului orășenesc U.T.M. Arad să acorde atenția cuvenită și acestei școli, în privința organizării și desfășurării concursului de citit literatură „Iubiți cartea".

Sport

Pe marginea campionatului R.P.R. de gimnastică

Asaltul tinerilor gimnaști

O dată pe an, în cadrul campionatelor individuale de gimnastică ale R.P.R., gimnastele și gimnaștii cei mai buni din țară își dispută întîietatea. Anul acesta competiția s-a desfășurat cu cîteva zile în urmă, în sala de sporturi Floreasca din Capitală.

Este îmbucurător și interesant de subliniat faptul că astăzi gimnastica la noi în țară poate să ofere un spectacol frumos și cîștigă inimile a tot mai mulți spectatori. De subliniat este însă și faptul că la recentele campionate de gimnastică maeștrii și maestrele au executat pentru prima oară exercițiile impuse pentru concursurile ce se vor disputa în anul 1956 la Olimpiada de la Melbourne.

Ținînd seama de timpul scurt de însușire a noilor exerciții (gimnaștii au avut numai o lună și jumătate timp de pregătire) concursul a dat satisfacție. La gimnaste nivelul demonstrat a întrecut chiar așteptările. (Pentru perfecționarea noilor exerciții sînt necesare circa 60 de antrenamente, timp în care noile deprinderi motrice să se automatizeze și să se formeze stereotipurile dinamice).

Campionul anului 1955 la gimnastică a devenit maestrul sportului Kerekeș Andrei, de la asociația „Metalul". El este unul dintre gimnaștii noștri vechi, cu multă rutină de concurs și multă putere de luptă. Pentru cucerirea titlului de campion a luptat din răsputeri cu F. Orendi, de la asociația „Dinamo", campionul anului trecut. Duelul pentru locul I a început chiar la primul aparat și a durat pînă la sfîrșit. Orendi s-a prezentat la fel de bine pregătit la acest concurs. Pînă la sfîrșit Orendi a reușit să recupereze foarte mult din pierderea de la inele, dar Kerekeș luptînd cu multă însuflețire nu a cedat locul I. După ei s-a clasat „bătrînul" Botez Mihai care s-a prezentat în forma sa obișnuită. Tripleta Kerekeș, Orendi, Botez este în gimnastica noastră masculină un cuplu vechi, bine cunoscut publicului spectator. Se cade așa dar să fie apreciată însuflețirea cu care acești gimnaști muncesc pentru a-și perfecționa măiestria sportivă.

In urma „tripletei" au apărut și cîțiva „pionieri ai măiestriei". Dar încă puțini. Dintre ei s-a remarcat îndeosebi tînărul V. Temeși, o adevărată revelație. Temeși a impresionat îndeosebi prin calmul lui. Are un echilibru sufletesc deosebit, nu se pierde în situații grele. Impresionează printr-o ținută frumoasă în execuție și are exerciții dintre cele mai grele pe care le execută corect. Și toate acestea la o vîrstă de numai 19 ani.

De calități fizice remarcabile dispune și tînărul Hargalaș de la „Știința" I.C.F. El însă este lipsit într-o măsură foarte mare de stăpînirea de sine. Execuțiile lui sînt caracterizate printr-o nervozitate exagerată care îi influențează în mod cu totul negativ rezultatul.

Printre ceilalți tineri viitori maeștri, componenți ai echipei naționale s-au remarcat C. Gheorghiu, N. Covaci și Bădulescu.

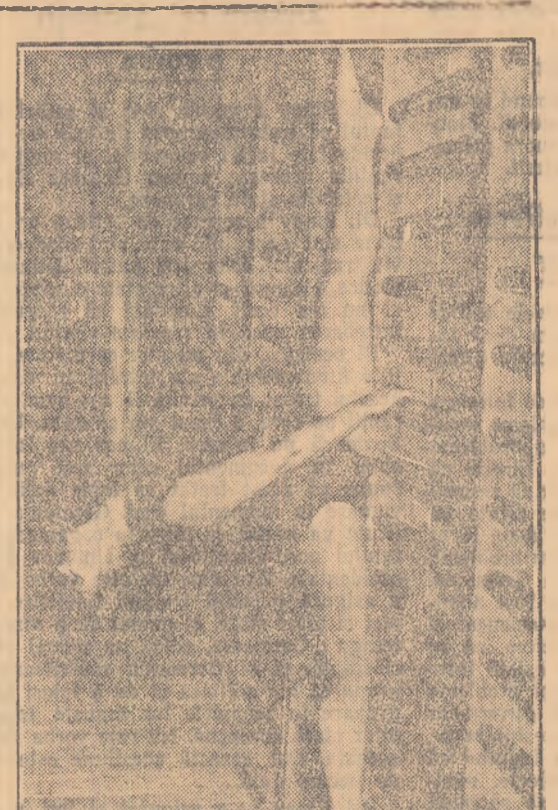
Tinerii amintiți mai sus constituie speranțele de mîine ale gimnasticei din țara noastră. Aceste speranțe vor putea fi transformate în realitate numai dacă ei vor munci foarte conștiincios la antrenamente.

Campioana anului 1955, Elena Leuștean, de la asociația „Știința" I.C.F., s-a impus printr-o evidentă superioritate încă de la primul aparat: sărituri, unde a obținut nota 9,70. De la aparat la aparat, ea s-a distanțat de colegele sale, cîștigînd campionatul în mod categoric (cu o diferență de aproape 5 puncte față de cea de a doua clasată).

Elena Leuștean, a confirmat încă o dată valoarea și puterea ei de luptă, demonstrînd că este în prezent cea mai bună gimnastă a noastră. Totuși, nu ne-au mulțumit exercițiile ei la paralele, bîrnă și bară fixă, aparate spre care trebuie să-și îndrepte atenția cu mai multă seriozitate.

Pe locul doi s-a clasat Elena Mărgărit, tot de la „Știința" I.C.F., care este într-un considerabil și continuu progres. Exercițiile dinamice, feminitatea, suplețea care se degajă din execuțiile ei au plăcut mult publicului. Locul doi ocupat de ea este pe deplin meritat. In mod insistent ea trebuie să lucreze însă la bîrnă, unde este mai slabă, iar la paralele, dinamismul și continuitatea exercițiului sînt umbrite de lipsa unui element de mare dificultate.

După cum se știe pe locul III s-a clasat Țicu Anica de la „Dinamo". In general ea s-a prezentat pregătită superior coechipierelor sale (T. Băiașu, E. Vătășoiu) pe care a reușit să le învingă.

Maestra sportului, gimnasta Elena Leuștean campioană pe anul 1955, în timpul unui antrenament.
Foto: MAX BĂNUȘ

A întrecut așteptările gimnasta Ionescu Anastasia de la I.C.F. care după exercițiile impuse din prima zi de concurs era clasată pe locul trei înaintea unor gimnaste de valoare ca maestrele Vătășoiu, Băiașu, Țicu și altele.

Intr-un mare progres am remarcat-o pe Inovan Sonia tot de la asociația „Știința" I.C.F., care dacă nu rata (cu nota 1,20) execuția la paralele impus, era una din principalele pretendente la locurile doi, trei, patru.

Concurentele de la „Dinamo" s-au prezentat sub așteptări. Nu știm încă dacă aceasta cauză trebuie atribuită vreunei deficiențe în pregătire. Oricum antrenorii trebuie să constate în mod amănunțit acest lucru. In concursurile acestea echipa a fost stăpînită de o nepermisă nervozitate și agitație. Antrenorul nu a intervenit suficient pentru înlăturarea acestei atmosfere din rîndurile echipei cu sobrietatea și calmul care-l caracterizează.

Imbucurătoare este reintrarea în competiție a talentatei maestre a sportului Perin Stela din Arad. Intreruperea îndelungată a avut urmarea firească asupra felului comportării ei, dar posibilitățile și aptitudinile cu care este dotată, însoțite de puterea ei de luptă vor putea s-o repună din nou printre primele noastre gimnaste.

Apariția unor noi nume în rîndul maeștrilor de gimnastică este desigur un fapt îmbucurător. Aceasta înseamnă reîmprospătarea echipelor naționale cu forțe tinere, capabile de mult progres. Temeși, Covaci, Hargalaș, Bădulescu, Gheorghiu, Inovan, Ionescu, Hurmuzache sînt valori prețioase ale țării noastre.

Datoria lor este să muncească din răsputeri, cu același sîrg ca și pînă acum, pentru o și mai mare perfecționare.

Se cuvine înainte de a încheia aceste rînduri să nu trecem cu vederea peste munca antrenorilor, factor hotărîtor în ridicarea tinerilor sportivi. Profesori ca: F. Cossiș, C. Jianu, I. Maer, M. Petrescu, Z. Felmeri, N. Băiașu și alții merită toate laudele pentru felul în care au muncit, pentru creșterea măiestriei tinerilor noștri gimnaști.

PETRE DUNGACIU
antrenor de gimnastică

Jucătorul cu nr. 16

Cu puțini ani în urmă, în jocurile de oină de pe tăpșanul verde din spatele școlii, Popescu Petre se dovedea cel mai îndemînatic jucător. De mult a îndrăgit acest frumos sport național. Cu greu și-ar fi putut închipui însă că nu peste mulți ani, oina — sportul copilăriei sale — va deveni atît de răspîndit, că se vor organiza competiții în cadrul cărora se vor stabili campionii țării. De altfel la multe lucruri nu îndrăznea să se ducă cu gîndul pe acea vreme Popescu Petre. Anii care au urmat cu atîtea și atîtea prefaceri, l-au făcut și pe Petre să vadă mai limpede și mai departe. Dragostea lui pentru sport a crescut odată cu rodul gospodăriei colective din Curcani, raionul Oltenița și întotdeauna îi place să amintească de aceste lucruri.

In campionatul de oină al asociației, Petre Popescu a impresionat prin forța și îndemînarea sa, prin agilitatea cu care se strecura printre jucătorii ce se aflau la „prindere". Cu toate acestea l-a cuprins emoția atunci cînd i s-a spus că a fost selecționat în echipa reprezentativă a asociației „Recolta". Atunci se gîndea dacă va putea să reprezinte așa cum se cuvine culorile asociației. Gîndul acesta l-a frămîntat mult timp. De aceea la antrenamente era numai ochi și urechi, executînd cu sîrguință toate îndrumările antrenorului.

Toate acestea le-am aflat de la alții. Pe Popescu Petre l-am întîlnit la întrecerile finale de oină ale spartachiadei sindicale ce s-au desfășurat la Craiova. Un flăcău zdravăn, bine legat care purta pe tricou nr. 16. Inainte de meci era tăcut. Se gîndea poate ce trebuie să facă pentru ca echipa sa să cîștige. Aceeași dragoste de echipă și același spirit de luptă i-a animat pe toți componenții tinerei formații de oină a asociației „Recolta". De-a lungul celor trei zile de la Craiova — Popescu Petre ca și ceilalți jucători de la „Recolta" au pus la încercare toată priceperea și tot elanul lor tineresc. Ei au avut de susținut partide grele, cu echipe mai avansate și mai rutinate. Au luptat însă cu însuflețire și au reușit să ocupe locul IV, ceea ce constituie un mare succes.

Cu prilejul acestei competiții Popescu Petre a cunoscut alți sportivi de frunte ai satelor și și-a făcut noi prieteni. La Craiova s-a întîlnit cu Alexandru Cicbanu din G.A.C. „Partizanul" comuna Gingiova — regiunea Craiova, cu Constantin Tinca de la G.A.C. „Grivița Roșie" comuna Tecilul de jos și alții.

...Intrecerile de oină de la Craiova s-au terminat. Amintirea lor, prieteniile întemeiate aici revin însă mereu în povestirile lui Popescu Petre, unul dintre sportivii fruntași ai satelor noastre. Nici cînd nu se gîndea el cu ani în urmă, că se va afla vreodată între 150 de tineri veniți de pe întreg cuprinsul țării pe unul din marile stadioane ale țării să se întreacă la oină, sportul copilăriei sale.

S. FLORIN

Concurs internațional al radioamatorilor de unde scurte

Cu prilejul sărbătoririi prieteniei cehoslovaco-sovietice, Asociația pentru Sprijinirea Armatei (SVAZARM) din Republica Cehoslovacă organizează duminică 13 noiembrie 1955 un concurs internațional al radioamatorilor de unde scurte.

La acest concurs participă radioamatorii din Asociația Voluntară pentru Sprijinirea Armatei, Aviației și Flotei — (DOSAAF) din U.R.S.S., precum și din asociațiile voluntare din țările de democrație populară. In vederea acestui concurs, radioamatorii de unde scurte din R.P.R., membri ai asociației voluntare pentru sprijinirea apărării patriei (A.V.S.A.P.) s-au pregătit intens.

Concursul se desfășoară în telegrafie și durează 10 ore începînd de la orele 8 și terminîndu-se la orele 18 (ora locală) pe lungimile de undă 20, 40, 80 și 150 m.

Competiția constă în stabilirea a unui număr cît mai mare de legături radio în timpul rezervat concursului. Clasamentul se va face separat pentru emițători și receptori, individual precum și pe țări. Clasamentul pe țări se va stabili pe baza rezultatelor obținute de primele 10 stații din fiecare țară.

Țara cîștigătoare, precum și stațiile clasate pe primul loc din fiecare țară vor primi premii în obiecte; stațiile care vor ocupa primele 20 de locuri în clasamentul general vor primi diplome.

Insigna G. M. A. prețioasă distincție sportivă

Marți dimineață la careul festiv al Șantierului Tineretului „Casa Scînteii" a avut loc înmînarea a 160 de insigne G.M.A. gradul I brigadierilor care au trecut probele acestui complex sportiv. De remarcat este faptul că pe piepturile tuturor brigadierilor fruntași în producție strălucește alături de insigna de brigadier și insigna complexului sportiv G.M.A. Exemplu avem de pildă, pe brigadierul Poenaru Ion fruntaș în producție care este în același timp și un bun sportiv. El a obținut insigna G.M.A. gradul I cu calificativul excelent. Mulți alți tineri ca Petre Sultan, Ilenca Radu se străduiesc de asemenea să obțină și în producție rezultate bune ca și pe terenul de sport. In curînd alți 15 tineri vor da examenul de control al insignei G.M.A. gradul II.

Corespondent
SANDU COSTEL

60 de ani de la moartea lui Al. Odobescu

O figură luminoasă a culturii romînești

In luna aceasta se împlinesc 60 ani de la moartea lui Alexandru Odobescu, figură remarcabilă a istoriei literaturii romîne, a istoriei culturii romînești. In persoana lui Odobescu poporul nostru cinstește nu numai pe unul dintre marii săi scriitori, ci și pe un înaintaș de seamă al culturii noastre naționale, ctitor al unor întregi ramuri ale ei — critic de artă, estet și eseist cu o pregătire clasică superioară, savant temeinic pregătit în domeniul istoriei, arheologiei și filologiei, publicist și om politic progresist.

Alexandru Odobescu s-a născut la 23 iunie 1834, ca fiu al colonelului Ioan Odobescu care a jucat un rol reacționar în revoluția de la 1848, fiind în general un politician dubios, vînător de interese personale în combinațiile pe care le punea la cale. Din fericire, personalitatea tatălui său a avut asupra scriitorului o influență cu mult mai mică decît aceea a mamei sale, Catinca Odobescu, descendentă dintr-o familie de oameni instruiți, buni patrioți. Mama sa i-a deschis din fragedă vîrstă gustul pentru cultură, literatură și artă și astfel se explică ardoarea cu care s-a îndreptat Odobescu spre studiul umanist care și-a pus amprenta asupra întregii sale personalități.

Indemnat de mama lui, Alexandru Odobescu își încearcă de timpuriu aplicațiile literare. Este edificatoare în acest sens o scrisoare trimisă mamei, unde descrie călătoria sa la Balta Albă împreună cu tatăl său, document considerat drept prima scriere cu caracter literar a lui Odobescu. Rațiunea acestei aprecieri este ușor de descifrat dacă se ține seama de calitățile de observator de moravuri, de pictor al naturii și de stilist pe care tînărul Odobescu le vădește în această scrisoare a cărei celebritate și publicitate de mai tîrziu el nu avea cum s-o bănuiască.

O însemnătate hotărîtoare pentru evoluția ulterioară a lui Odobescu, pentru fundamentarea concepției sale artistice și atitudinii sale în viață în general, a avut întîlnirea sa la Paris (unde plecase la studii) cu emigranții romîni revoluționari, Nicolae Bălcescu, Cezar Boliac precum și Alecu Russo, Vasile Alecsandri. In acest fel își însușește Odobescu generoasele idealuri pașoptiste pe care nu le va trăda întreaga lui viață, deși nu s-a manifestat ca un luptător revoluționar înfocat. Din această vreme datează articolul „Muncitorul romîn", publicat în revista patrioților exilați în Franța „Junimea romînă". Articolul acesta reprezintă într-o anumită măsură cristalizarea idealurilor democratice ale lui Odobescu care, condamnînd starea de înapoiere a țărilor romînești, luînd atitudine împotriva claselor exploatatoare, recunoaște ca pe adevărații fii ai patriei, purtători ai celor mai bune tradiții romînești, ai nădejdii într-un viitor mai bun al țării, pe muncitori, prin care el înțelegea în primul rînd pe țărani. *„Negreșit, muncitorul e stîlpul Romîniei! De la dînsul să învățăm a ne iubi patria! Fiind în raport necontenit cu pămîntul țării noastre, el știe a-l iubi și a-l cinsti! Pămîntul acela în care zace cenușa părinților săi, care suge pe toată ziua sudoarea ce-i pică de pe frunte, din care răsare spicul de grîu*

ce-i va da hrana lui și a copiilor, acel pămînt e pentru dînsul un obiect sfînt de adorație; și cu toate acestea, acel pămînt nu e al lui! Este al ciocoiului care i-l dă și i-l ia, după voință-i".

Tot în această perioadă se încheagă și concepțiile artistice ale lui Odobescu care vede arta adevărată numai în strînsă legătură cu creația populară și pusă în slujba poporului. Iată ce spune el în conferința intitulată „Viitorul artelor în Romînia": *„E un adevăr recunoscut acuma că artele sînt expresia simțirilor unui popor întreg și că numai în acest caz sînt ele întemeiate cu putere; căci sînt din nenorocire școli artistice pe care le gustă numai parte din societate și într-un spațiu de timp foarte scurt; acele școli false, în loc de a înainta arta, o ocolesc pe un drum nevrednic de dînsa și o fac bastardă, luîndu-i adevăratul ei sens".*

Dintre cele mai cunoscute opere ale lui Odobescu de după întoarcerea în patrie de la studii, sînt „Scenele istorice din cronicile romînești", alcătuite din nuvelele „Mihnea Vodă cel Rău" și „Doamna Chiajna". Scrise sub influența modelului lui Negruzzi, care ne-a dat în „Alexandru Lăpușneanu" prima nuvelă istorică romînească, „Scenele istorice" ale lui Odobescu — îmbinare de invenție artistică cu o largă documentare istorică — sînt pătrunse de aceeași glorificare a trecutului neamului în scopul educării patriotice și în spiritul ideilor pașoptiste a contemporanilor.

Se poate spune însă fără teamă de a greși că opera în care personalitatea lui Odobescu apare în toată splendoarea geniului său multilateral este „Pseudo-Kineghetikos" sau „Fals tratat de vînătoare". In această lucrare iese la iveală din plin interesanta îmbinare de erudiție, gust artistic, dragoste față de oameni și natură, pasiune pentru cercetare științifică, proprii scriitorului. Tocmai de aceea este greu de clasificat această operă în care Odobescu, pornind de la intenția de a scrie o prefață la un manual de vînătoare al unui prieten, se avîntă într-o seamă de considerații în care vînătoarea vine în contact cu științele și artele; unii cercetători o caracterizează drept eseu pentru împletirea de vervă strălucitoare cu bogata informație științifico-artistică și cu minunatele tablouri ale naturii Bărăganului. In această operă, în care prin originalitatea ei talentul lui Odobescu s-a afirmat în deplină libertate, stilul lui de-o eleganță clasică se impune ca stilul unui mare scriitor.

Odobescu a desfășurat o vastă activitate de cercetări istorice și arheologice, a contribuit din plin — prin cunoscutele atacuri satirice — la combaterea pseudo-savanților filologi latinizanți, a luptat cu ardoare pentru democratizarea vieții politice și culturale romînești. Figura lui este una dintre cele mai luminoase din istoria culturii noastre. Odobescu poate fi considerat pe drept cuvînt ca un precursor al operei de ridicare a poporului nostru pe culmile cele mai înalte ale civilizației și culturii, care cunoaște o amploare nemaiîntîlnită azi, în zilele construirii socialismului în patria noastră.

MIRCEA ANDREI

LA ARAT

A aruncat la o parte pătura. A deschis încet ochii și a privit prin ferăstruica îngustă a vagonului-dormitor. Intunericul începuse să se destrame.

E vremea și-a zis Ion Proca. Și, voinicește, a sărit din pat, a ieșit afară, s-a spălat zgomotos și și-a trezit ortacii.

— Ei, băieți, e vremea patul să-l lăsați — a strigat el în ușa vagonului, zîmbind la gîndul că, în mare grabă, a încercat să facă un vers. Și, pînă să se pregătească băieții, cu pas domol, Ion Proca, șeful brigăzii de tractoare nr. 11, s-a apropiat de marginea pîlcului de salcîmi la umbra căruia și-au instalat ei dormitorul. In față, nesfîrșită, cît îi pot cuprinde ochii, se întinde arătura proaspătă pe care au făcut-o pe tarlaua gospodăriei agricole colective din Cărăpcești. In vale, prin ceața dimineții, satul abia se deslușește.

— Și azi vor face băieții mei cîte două norme-gîndește șeful de brigadă. Și-n colțul gurii îi flutură un zîmbet.

Intre timp tractoriștii sînt gata spălați, ferchezuiți. Primul lor gînd e îngrijirea motorului. Fiecare tractorist își verifică cu atenție tractorul și cînd se ivesc probleme mai greu de rezolvat, ajutorul șefului de brigadă e cerut de îndată. Revizuirea s-a sfîrșit. Pontatorul măsoară și parcelează terenul. Fiecărui tractorist i se repartizează 8 hectare.

— Nu e mult... Tractoriștii din brigada noastră — spune cu mîndrie șeful de brigadă — nu fac niciodată mai puțin de 8 hectare. Adică de două ori norma...

Au pornit tractoarele. In marginea tarlalei s-au înfipt adînc plugurile. Grapele stelate se învîrt în urma brăzdarelor.

— Tractoristul din fața noastră — povestește șeful brigăzii — este Gavrilă Mustață. Bun băiat. Muncește cît doi. In campania de vară — fruntaș! Acum, ce să mai vorbim... Ieri a arat 10 hectare. Și ce arătură! Celălalt, care s-a depărtat după creastă, e Ion Titire. Mai să-l întreacă pe Mustață... Harnic foc și plin de voie bună. Petre Uzuneanu și Gheorghe Osanu, cei care lucrează dincolo de drum, sînt și ei tractoriști buni. Noi am lucrat împreună la recoltări pe pămîntul pe care tot noi l-am arat în toamna trecută. Am strîns roadele muncii noastre și, fără să ne lăudăm, au fost roade bogate. Cînd am terminat acolo treierișul, am venit direct aici, la arături. Tractoarele noastre erau bune, pentru că le-am îngrijit bine în campanie. Au trebuit făcute numai la două din ele, mici revizii...

Soarele se ridicase de cîteva sulițe. In urma plugurilor sporesc brazdele... Flăcăii muncesc cu nădejde. Șeful brigăzii trece din nou pe la fiecare tractorist, măsoară adîncimea brazdelor și controlează starea motorului. Cînd muncești, vremea trece repede, nici nu simți... Parcelele care, de dimineață, păreau mari, se micșorează mereu. Pe mijloc, drumul tractorului se îngustează.

— Pînă-n seară isprăvesc toți — spune convins șeful brigăzii.

...Soarele e aproape de asfințit. Peste cîmpul nesfîrșit coboară încet umbrele din ce în ce mai lungi ale serii. Tractoriștii ară ultimele brazde. Se lasă noaptea. Rînd pe rînd ei se întorc la capătul de sus al tarlalei, la „dormitorul" pe care l-au părăsit în zori. Aici, Ion Proca îi întîmpină prietenos.

— Ați lucrat bine, băieți Dar noi putem și mai mult...

După analiza atentă a muncii fiecărui tractorist, ei stabilesc cum vor lucra a doua zi, complectează exact graficul de producție și se pregătesc pentru odihnă...

★

Brigada nr. 11 de tractoriști, brigadă fruntașă în S.M.T.-Tecuci, a arat în primele zile de muncă 103 hectare. Președintele gospodăriei colective din Cărăpcești, pe ogoarele căreia lucrează brigada, a rămas mulțumit cînd a venit să vadă ce treabă fac băieții. Arătura făcută de ei era adîncă și fără bolovani. Acum graficul realizărilor brigăzii a urcat și mai sus. A trecut cu 38 de procente peste linia roșie ce înseamnă „planificat în campania agricolă de toamnă". Și cu asemenea realizări de zi cu zi, decadă cu decadă, este de înțeles că nici planul anual nu putea să rămînă neîndeplinit. Da, pînă de curînd, tinerii tractoriști din brigada lui Ion Proca au depășit cu 12 la sută sarcinile de producție ce le-au avut de îndeplinit de-a lungul anului 1955. Fruntașul brigăzii este Vasile Mustață. El și-a îndeplinit planul pe campanie în proporție de 111 la sută, iar pe cel anual cu 100,3 la sută.

...De jur-împrejurul „dormitorului" a coborît încet, încet liniștea adîncă a nopții. Undeva, speriați că a venit toamna, greierii cîntă... Pe cerul senin se aprind acum puzderie, stelele. A trecut încă o zi de muncă. Ion Proca s-a culcat mulțumit. El știe că și mîine brigada lui va lucra la fel de bine... Poate chiar mai bine...

Corespondent
VIORICA PORUMB

LUCRĂRILE CONFERINȚEI DE LA GENEVA A MINIȘTRILOR AFACERILOR EXTERNE

Declarația lui V. M. Molotov cu privire la securitatea europeană și problema germană

GENEVA 10 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită de V. M. Molotov în ședința din 9 noiembrie a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Domnule președinte, domnilor,

Mi se pare că ar fi just să răspund în ansamblu la observațiile făcute de dl. MacMillan, dl. Dulles și dl. Pinay asupra principalelor probleme la care s-au referit.

Să fie respectate directivele șefilor guvernelor

Avem în fața noastră directivele șefilor guvernelor și trebuie să verificăm dacă îndeplinim în mod just sau nu aceste directive.

Se fac aici încercări de a reduce întreaga problemă pe care o discutăm, problema securității europene și Germaniei, la problema alegerilor pe întreaga Germanie. Firește că nu putem face aceasta dacă vrem să respectăm directivele. Noi ținem bine minte că la conferința șefilor guvernelor s-au făcut încercări de a pune pe primul plan problema germană și alegerile pe întreaga Germanie. Dar acest punct de vedere nu a fost adoptat. Noi ținem bine minte de asemenea, și acest lucru s-a oglindit în directive, că se recunoaște legătura strînsă care există între problema securității europene și problema reunificării Germaniei. Dar șefii guvernelor nu s-au înțeles numai asupra acestui lucru. Ei au căzut de acord și asupra faptului că la discutarea acestor două probleme, securitatea europeană și Germania, să se pună pe primul plan problema securității europene.

In directive nu se spunea că Germania unificată trebuie să intre în mod obligatoriu în N.A.T.O., iar acum ni se propune să subscriem la aceasta. Ni se propune de asemenea să numim acest lucru garanții pentru U.R.S.S. și pentru celelalte state iubitoare de pace din Europa, deși am spus în repetate rînduri, și dvs. știți bine aceasta, că N.A.T.O. este îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și nu numai împotriva U.R.S.S., și că avînd în vedere aceasta, noi nu putem, firește, contribui la întărirea acestei grupări militare îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

In directive nu se spunea că în conferința noastră trebuie să pornim de la situația că Germania occidentală, care a pășit pe calea remilitarizării și a intrat în grupările militare ale puterilor occidentale, trebuie să înghită Germania răsăriteană și că Uniunea Sovietică trebuie să contribuie la aceasta. Despre aceasta nici nu se putea vorbi în directive, iar acum ni se propune să acceptăm acest lucru ca un adevăr pe care trebuie să-l sprijinim. Netemeinicia unei asemenea propuneri este cu totul evidentă.

Despre ce „garanții" e vorba

Dl. Pinay a vorbit ieri și astăzi despre faptul că tratatul propus de cele trei puteri occidentale la 28 octombrie, ar conține garanțiile necesare pentru Uniunea Sovietică și celelalte state europene.

Dl. Pinay a repetat de cîteva ori cît de bune sînt garanțiile care sînt oferite, potrivit tratatului celor trei puteri, Uniunii Sovietice, Poloniei și altor state europene. Insă el nu s-a decis niciodată să răspundă la întrebarea pusă în repetate rînduri de noi.

El ocolește, din nu știu ce motive, condițiile fundamentale ale intrării în vigoare a acestui tratat cu privire la așa-numitele garanții pe care, e cazul s-o spunem, Uniunea Sovietică nu le cere. El ocolește faptul că chiar în documentul celor trei puteri se spune că acest tratat va intra definitiv în vigoare în momentul cînd Germania reunificată va hotărî să intre în organizația tratatului nord-atlantic și în Uniunea Europei occidentale. Așa dar, nu este vorba de nici o garanție a Uniunii Sovietice, Poloniei și altor state, ci numai de a atrage întreaga Germanie, adică nu numai Germania occidentală, ci și Germania răsăriteană, în gruparea lor militară și de a folosi această grupare în scopurile lor îndreptate împotriva altor state europene. Nu este vorba decît de aceasta. Dar această chestiune este ocolită.

D-l Pinay ne-a asigurat și ieri și astăzi că tratatul cu privire la așa-numitele garanții ar oferi garanții Poloniei și celorlalte state limitrofe Germaniei, însă el nu a adus nici o dovadă în acest sens. Il întreb pe d-l Pinay: aveți relații diplomatice cu Polonia? Poate că ați întreba guvernul polonez dacă este sau nu mulțumit cu garanțiile pe care i le oferiți în proiectul dvs. de tratat al celor trei puteri? Dacă l-ați fi întrebat, atunci v-ați fi convins că Polonia manifestă față de aceste propuneri o atitudine tot atît de negativă și lipsită de încredere ca și Uniunea Sovietică. Este suficient să citești presa poloneză, să iei cunoștință de declarațiile oficiale ale personalităților poloneze, pentru a te convinge că Polonia nu vede nici un fel de garanții în tratatul celor trei puteri. Același lucru poate fi spus și despre o serie de alte state vecine cu Germania, care nu participă la N.A.T.O.

Germanii să-și spună cuvîntul

Trec la problema germană. Lucrul cel mai interesant este că se încearcă aici să se dovedească că ar exista unii care ar fi mai interesați în rezolvarea problemei germane decît germanii înșiși. Noi sîntem de altă părere. Noi credem că nimeni nu poate fi mai interesat ca germanii înșiși în rezolvarea problemei germane, în reglementarea a tot ceea ce se referă la actuala situație a Germaniei, la destinele Germaniei. De ce ne temem de a-i asculta pe germani, de ce se caută tot soiul de pretexte pentru a se respinge propunerea de a-i asculta pe acei germani care gîndesc nu tocmai la fel ca noi. In ce o privește, delegația sovietică nu se teme să-i asculte pe germanii reprezentanți ai Germaniei occidentale. Ea consideră de asemenea necesar să-i asculte pe reprezentanții Germaniei răsăritene.

Și acum despre alegerile pe întreaga Germanie. Noi am fost și rămînem adepți fermi ai reunificării Germaniei. Noi am fost și rămînem adepți ai alegerilor libere pe întreaga Germanie.

Considerăm că rezolvarea acestei probleme trebuie să fie în primul rînd o chestiune a poporului german însuși. Știm cu toții că în prezent nu există condiții pentru ținerea imediată a unor alegeri pe întreaga Germanie, că această problemă nu s-a copt încă, nu este pregătită.

In momentul de față, situația reală a lucrurilor în Germania este de așa natură încît reprezentanții Germaniei occidentale și răsăritene în fapt nu se întîlnesc, deoarece una din părți continuă să se poarte de sus cu cealaltă parte. Acest lucru nu poate continua, firește, multă vreme. Dvs. știți la fel ca și noi că de pildă Ollenhauer, liderul partidului social-democrat — unul din cele mai mari partide din Germania occidentală — care se află aici la Geneva, sprijină punctul de vedere că între Germania occidentală și cea răsăriteană trebuie stabilite numeroase așa-numite contacte tehnice. **Necesitatea contactelor între Germania occidentală și cea răsăriteană este imperioasă.**

Știm cu toții că Republica Democrată Germană a propus să se creeze chiar acum un organ pe întreaga Germanie — Consiliul pe întreaga Germanie, în care germanii din cele două părți ale Germaniei ar putea stabili un contact concret între ei, într-o serie de probleme ale vieții politice, economice și culturale.

Mi se pare că d-l Mac Millan, cu toată politețea sa engleză, privește oarecum de sus Republica Democrată Germană, atunci cînd vorbește despre ea cu atîta dispreț, uitînd că germanii din Republica Democrată Germană pot pe drept cuvînt să fie jigniți de o asemenea atitudine. Mi se pare că aceasta nu este în spiritul rezolvării juste a problemei germane.

Sensul celor spuse de mine ieri în problema germană constă în următoarele: **nu este oare timpul să transmitem problema germană spre examinare germanilor înșiși? Nu a sosit oare timpul să recunoaștem că pînă cînd germanii nu vor ajunge la un acord în această problemă, pînă cînd nu ne vor prezenta spre examinare propunerile lor comune, încercările noastre de a impune poporului german vreo hotărîre din afară, vor fi infructuoase.**

D-l Mac Millan, d-l Dulles și d-l Pinay încearcă să interpreteze cuvîntarea mea din 8 noiembrie în sensul că guvernul sovietic ar urmări sovietizarea Germaniei occidentale, sovietizarea Germaniei. Aceasta nu reiese de loc din cele spuse de mine.

Ce a propus în realitate Uniunea Sovietică? Uniunea Sovietică a propus formarea unui Consiliu pe întreaga Germanie. Potrivit propunerii noastre, Consiliul pe întreaga Germanie trebuie să fie format din reprezentanți ai parlamentelor celor două state — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Scopul acestui Consiliu pe întreaga Germanie este de a obține o apropiere între cele două părți ale Germaniei și de a crea premizele pentru reunificarea Germaniei. Eu am precizat în mod special, și de aceasta vă puteți convinge din textul cuvîntării mele, că Consiliul pe întreaga Germanie, lucrînd pentru apropierea celor două părți ale Germaniei, trebuie să facă aceasta fără a încălca interesele nici unuia din statele germane existente în prezent, fără a afecta orînduirea socială existentă în prezent în Republica Democrată Germană sau în Republica Federală Germană.

Din aceasta reiese că aici nici nu este vorba de vreo sovietizare.

Aici s-a spus de asemenea că ceea ce propune în prezent guvernul sovietic s-ar deosebi de ceea ce a spus guvernul sovietic la conferința șefilor guvernelor. Nici aceasta nu corespunde realității. Este suficient să cităm declarația făcută la 23 iulie de către N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. la ultima ședință a șefilor guvernelor. Iată ce spunea el:

„Intre noi a avut loc un schimb de păreri în problema germană. Cu acest prilej s-au ivit moduri diferite de a aborda această problemă. Este limpede că în aceste condiții nu se poate pune problema contopirii mecanice a celor două părți ale Germaniei — R.D.G. și R.F.G. — deoarece aceasta ar fi un mod nerealist de a pune problema. Uniunea Sovietică a fost și rămîne o adeptă înflăcărată a unificării Germaniei ca stat pașnic și democratic"

Și, în sfîrșit,

„In situația care s-a creat în Europa, singura cale reală spre unificarea Germaniei constă în eforturile comune ale celor patru puteri, precum și ale poporului german, îndreptate spre destinderea încordării în Europa, spre stabilirea încrederii între state. Tocmai acestui țel i-ar servi cel mai bine crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea la acest sistem, pe bază de drepturi egale, pînă la unificarea Germaniei, a celor două părți ale ei. Deoarece aceasta ar duce la întărirea păcii în Europa și ar crea piedici în calea reînvierii militarismului german, cu timpul ar fi înlăturate obstacolele care au apărut acum în calea unificării Germaniei.

Pe de altă parte, pentru unificarea Germaniei, din punctul de vedere al condițiilor ei interne, este de cea mai mare importanță o apropiere între cele două părți ale ei — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană".

Tocmai în conformitate cu aceste țeluri, delegația sovietică a prezentat spre examinarea dv. atît proiectul de tratat de securitate în Europa, cît și propunerea cu privire la crearea unui Consiliu pe întreaga Germanie.

Cum trebuie înțeles „spiritul Genevei"

Nu mi-au rămas multe de spus. In primul rînd, cîteva cuvinte despre „spiritul Genevei". Aici s-a făcut încercarea de a se prezenta lucrurile ca și cum poziția Uniunii Sovietice în problema securității europene și în problema germană n-ar corespunde „spiritului Genevei". Ni se pare stranie această afirmație. Reiese că numai dacă noi toți ne-am declara de acord cu acele propuneri pe care le prezintă cele trei state occidentale ar corespunde „spiritului Genevei", iar dacă se prezintă propuneri de către cealaltă parte, aceasta n-ar mai corespunde „spiritului Genevei". Este puțin probabil ca aceasta să sune în mod convingător.

Ni se pare de asemenea nejust jocul cu astfel de cuvinte ca încredere și neîncredere. Noi manifestăm o atitudine extrem de serioasă față de cuvinte ca încredere și considerăm că stabilirea încrederii corespunde într-adevăr intereselor tuturor statelor care sînt reprezentate la această conferință, și nu numai intereselor lor. Credem că schimbul de păreri dintre noi va clarifica într-o mare măsură problemele pe care le discutăm. Am realizat o apropiere a pozițiilor în anumite probleme deși, ce-i drept, încă nu am căzut de acord asupra unei serii de probleme fundamentale. **Considerăm că activitatea în „spiritul Genevei" înseamnă a face mai departe eforturi susținute în vederea apropierii pozițiilor noastre și în problemele asupra cărora nu am căzut încă de acord. In realitate, „spiritului Genevei" îi corespunde ceea ce duce la întărirea păcii și micșorarea încordării internaționale, la crearea unei autentice securități în Europa.** Tocmai în aceasta rezidă îndeplinirea directivelor șefilor guvernelor, dacă intenționăm nu prin vorbe, ci prin fapte să îndeplinim directivele șefilor guvernelor în problema securității în Europa și în problema germană.

(Subtitlurile și sublinierile aparțin redacției)

Cîteva din constatările ce se impun de pe acum

PRIN TELEFON, DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

După cum s-a anunțat, continuarea discuțiilor în legătură cu primul punct de pe ordinea de zi s-a amînat pentru ședința care a avut loc miercuri. In această ședință, delegația sovietică a venit cu noi propuneri importante care, odată acceptate, ar duce la încheierea unui tratat între grupările de state existente în Europa. Potrivit acestuia, țările participante la tratatul Atlanticului de nord și la acordurile de la Paris, pe de o parte și cele care participă la tratatul de la Varșovia, pe de altă parte, își iau obligația să nu folosească unele împotriva altora forță armată. De asemenea țările respective se obligă să se consulte dacă între ele s-ar ivi divergențe, care ar putea constitui o primejdie pentru menținerea păcii.

Desigur, acest tratat nu rezolvă complect problema securității europene. Tocmai de aceea, U.R.S.S. propune ca un astfel de tratat să aibă un caracter provizoriu și să rămînă în vigoare pînă la înlocuirea lui cu un tratat privitor la crearea unui sistem general de securitate colectivă în Europa.

Un bilanț închegat al tratativelor de la Geneva asupra securității europene și a problemei germane îl putem avea desigur la sfîrșitul conferinței. Totuși, cîteva constatări se impun de pe acum.

Din discuțiile care au avut loc pînă acum, a ieșit puternic în evidență valoarea constructivă a propunerilor sovietice privitoare la măsurile pentru înfăptuirea unei securități efective în Europa. Propunerile importante ale Uniunii Sovietice în acest sens sînt cunoscute. De asemenea, opinia publică apreciază și faptul că, în deosebi, după propunerea referitoare la încheierea unui tratat la care să participe un număr mai restrîns de state europene și la crearea între est și vest a unei zone în care armamentele să fie limitate și controlate, punctele de vedere ale puterilor participante la conferință s-au apropiat mult. Dacă puterile occidentale nu s-ar fi menținut cu încăpățînare pe pozițiile lor și ar fi pășit și ele în întîmpinarea propunerilor sovietice, fără îndoială, conferința ar fi putut de pe acum să înregistreze mult așteptatul acord cu privire la securitatea statelor europene.

Incercarea puterilor occidentale de a face totul pentru reînarmarea Germaniei, după cum e și firesc, nu a putut fi acceptată de U.R.S.S. Se știe că această încercare a fost respinsă încă la conferința din iulie a șefilor de guverne. Pe de altă parte este demn de reținut faptul că, în rîndurile opiniei publice din diferite țări, ideea securității europene susținută de Uniunea Sovietică este primită cu o tot mai largă popularitate.

In legătură cu problema germană, în discuțiile de pînă acum au continuat să se manifeste puncte deosebite de vedere. Ele sînt pricinuite înainte de toate de punctul de vedere unilateral al puterilor apusene, potrivit cărora Germania unificată trebuie să fie remilitarizată în întregime și înglobată în mod mecanic — împotriva intereselor poporului german însăși — în NATO și UEO.

Alegerile libere, despre care occidentalii au vorbit atît, cît și unificarea sînt considerate de ei numai mijloace cu ajutorul cărora se urmărește realizarea scopului celor ce trag sforile în pactul Atlanticului de nord — remilitarizarea întregii Germanii.

Uniunea Sovietică a fost și rămîne în mod realist pentru reunificarea Germaniei, pentru alegeri libere în întreaga Germanie.

Poziția sovietică în rezolvarea problemei germane pornește de la faptul că alegerile în Germania nu trebuie să hotărască soarta unuia sau altuia dintre guvernele germane, ci însăși soarta poporului german, viitoarea orientare a statului german pe calea democrației și a colaborării pașnice cu statele europene.

Singura cale reală pentru înfăptuirea reunificării Germaniei constă în apropierea treptată, în întărirea colaborării între R.D.G. și R.F.G. Crearea unui consiliu pe întreaga Germanie, propunere făcută de Uniunea Sovietică ar putea contribui în mod efectiv la apropierea între germani, la crearea unor condiții prielnice pentru unificare, condiții în care germanii înșiși vor găsi modalitatea pentru a lua în propriile lor mîini soluționarea chestiunilor care-i privesc.

Unii oameni de stat din Occident, uzînd de vorbe mari, caută să dovedească că poziția sovietică nu ar corespunde „spiritului Genevei", susținînd că doar puterile occidentale ar acționa în acest spirit. Alta este însă părerea cercurilor tot mai largi ale opiniei publice. Aceste cercuri privesc cu simpatie și sprijină poziția Uniunii Sovietice, deoarece ea corespunde intereselor păcii și securității popoarelor europene. In ceea ce privește poziția poporului german, se știe că tot mai mulți germani s-au convins acum că reglementarea problemei germane trebuie începută nu de la planuri utopice, irealizabile, ci de la acțiuni concrete.

Aci, la Geneva, a atras atenția în mod deosebit poziția luată de unii conducători ai partidului social-democrat din Germania occidentală. In timpul scurtei sale șederi la Geneva, Ollenhauer, liderul acestui partid, a făcut o seamă de declarații favorabile apropierii treptate între cele două state germane. Intr-o declarație făcută ziarului parizian, „L'Information", Ollenhauer arată că pentru moment, partidul social-democrat din Germania occidentală se pronunță pentru dezvoltarea relațiilor dintre cele două Germanii, în domeniul culturii, al comunicațiilor și comerțului, prin intermediul unor organisme care să dovedească dorința guvernelor respective în ceea ce privește unificarea. Referindu-se la faptul că acordurile de la Paris au făcut foarte dificilă chestiunea reunificării Germaniei, și că poziția Uniunii Sovietice la actuala conferință este urmarea logică a aderării Germaniei occidentale la N.A.T.O. și U.E.O., liderul social-democrat vest-german declară: „După părerea mea, s-a făcut o foarte mare greșală că nu s-a stat de vorbă cu Uniunea Sovietică despre reunificarea Germaniei înainte de a se fi semnat acordurile de la Paris și înainte de aderarea Germaniei occidentale la Pactul Atlanticului". In continuare, Ollenhauer arată că, după părerea lui „cea mai bună soluție va fi ca Germania unificată să nu fie aliată cu nici unul din blocuri, dar ca ea să facă parte dintr-un sistem de securitate, înglobînd estul și vestul, sistem în care Germania va avea aceleași drepturi și aceleași obligații ca și ceilalți semnatari".

Acestea sînt bineînțeles numai cîteva din constatările ce se impun de pe acum pe marginea conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe.

V. CIMPEANU

Geneva, 10 noiembrie.

Ședința din 10 noiembrie

GENEVA 10 (Agerpres). — La 10 noiembrie a avut loc la Geneva a 10-a ședință a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Ședința a fost prezidată de MacMillan. Miniștrii au început discutarea punctului doi de pe ordinea de zi — problema dezarmării. Primul a luat cuvîntul șeful delegației sovietice **V. M. Molotov** care a făcut o expunere și a prezentat importante propuneri în problema dezarmării.

După aceea a luat cuvîntul **J. F. Dulles**, care exprimîndu-și „primele impresii" a susținut că propunerile sovietice nu iau în considerare în primul rînd propunerea președintelui Eisenhower, ci o consideră doar ca pe o posibilitate. El a declarat că S.U.A. vor rămîne înarmate pînă cînd se va stabili încrederea între state.

A luat apoi cuvîntul în continuare **A. Pinay**. El a declarat că în prezent nu există posibilități pentru traducerea în viață a unui plan general privind dezarmarea. Potrivit lui Pinay, ar fi posibilă numai adoptarea unor măsuri preliminare privind inspecția și controlul.

Ministrul de externe al Marii Britanii, **MacMillan** a depus o propunere din partea celor trei puteri occidentale. Propunerea occidentală conține formulări generale de principiu; ea se referă la renunțarea la folosirea armelor nucleare, necesitatea de a se ajunge la limitarea și reducerea efectivelor forțelor armate și armamentelor. Propunerea occidentală insistă în mod deosebit asupra problemei inspecției și controlului.

Cu aceasta ședința a luat sfîrșit. Următoarea ședință a conferinței va avea loc la 11 noiembrie la ora 15,30 ora locală. La propunerea lui MacMillan cei patru miniștri se vor întruni de asemenea la ora 15 într-o ședință închisă.

Prînzul oferit de V. M. Molotov în cinstea delegației de observatori ai R. D. Germane

GENEVA 10 (Agerpres).— TASS transmite: La 9 noiembrie V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un prînz în cinstea delegației de observatori ai Republicii Democrate Germane la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. După prînz a avut loc o convorbire în cadrul căreia au fost discutate probleme legate de examinarea de către conferință a primului punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania.

Cuvîntarea lui A. Eden

LONDRA 10 (Agerpres). — La 9 noiembrie, la tradiționalul banchet anual oferit de lordul primar al Londrei, primul ministru, Anthony Eden, a rostit un discurs de politică externă.

Cea mai mare parte a discursului său a fost consacrată situației din Orientul Apropiat, care, după cum a declarat Eden, se caracterizează prin „încordarea existentă între Israel și Egipt".

Referindu-se probabil la achiziționarea pe baze comerciale de către Egipt a unei oarecari cantități de armament cehoslovac în scopuri de apărare, Eden a pretins că aceasta a dus la „agravarea încordării și a creat o situație foarte periculoasă mai ales în relațiile dintre Egipt și Israel".

Eden a încercat să intimideze țările arabe care conform intereselor lor naționale duc o politică independentă față de occident, declarînd că ele ar fi amenințate „să fie înghițite de imperiul comunist".

Arătînd că după părerea sa, „se poate găsi o apropiere între pozițiile părților în conflictul israeliano-egiptean, Eden a oferit serviciile Angliei și Statelor Unite pentru „reglementarea conflictului".

Ocupîndu-se de desfășurarea lucrărilor conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, Eden a repetat cunoscutele teze ale diplomației occidentale în problema germană, calificînd propunerile occidentale ca „cea mai sigură garanție împotriva oricărui act de agresiune în Europa".

Eden a declarat în continuare că nici unul din conducători nu ignorează faptul că un conflict între aceste puteri ar fi extrem de nefast pentru întreaga omenire. El a cerut marilor puteri să se abțină „de la acțiuni de natură să ducă la un război" și „să împiedice conflictele locale care pot avea drept rezultat ca întreaga lume să fie cuprinsă de flăcări".

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Despre înlăturarea exagerărilor în proiectarea și execuția construcțiilor

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: A fost dată publicității o hotărîre a Comitetului Central al P.C.U.S. și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la înlăturarea exagerărilor în proiectarea și execuția construcțiilor. Hotărîrea este semnată de N. S. Hrușciov, secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., și de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

In hotărîre se subliniază că în Uniunea Sovietică se desfășoară lucrări uriașe de construcție și reconstrucție a orașelor, așezărilor și întreprinderilor industriale. Se înfăptuiește în proporții mari construcția agricolă, îndeosebi în regiunile de valorificare a pămînturilor virgine și înțelenite.

Succesele în proiectare și execuție, se spune în hotărîre, ar fi și mai importante dacă n-ar exista piedicile pe care le reprezintă marile lipsuri și greșeli existente în acest domeniu.

Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. constată că în lucrările multor arhitecți și organizații de proiectare a luat o largă răspîndire preocuparea pentru aspectul exterior al arhitecturii, comițîndu-se mari exagerări, ceea ce nu corespunde liniei partidului și guvernului în domeniul arhitecturii și construcțiilor.

Lăsîndu-se antrenați de aspectul exterior, mulți arhitecți se ocupă mai ales cu ornamentarea fațadelor clădirilor, nu sînt preocupați de îmbunătățirea distribuției raționale a spațiului și de amenajarea caselor de locuit și apartamentelor, nesocotesc necesitatea confortului pentru populație, cerințele economiei și exploatării normale a clădirilor.

Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. condamnă cu hotărîre aceste greșeli, ca fiind în contradicție cu linia partidului și guvernului în acest domeniu, ca aducînd un prejudiciu considerabil economiei naționale și frînînd îmbunătățirea condițiilor de locuit și social-culturale ale oamenilor muncii.

C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. consideră ca sarcină principală a organizațiilor de proiectare, a arhitecților și inginerilor, elaborarea unor proiecte tip și elemente tip economicoase, precum și folosirea lor în construcții.

Primul ministru al Norvegiei a sosit la Moscova

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 noiembrie au sosit la Moscova, la invitația guvernului sovietic, primul ministru al Norvegiei, E. Gerhardsen și persoanele care îl însoțesc.

La aerodromul Vnukovo E. Gerhardsen a fost întîmpinat de N. A. Bulganin, A. I. Mikoian și de alți oameni de stat sovietici, precum și de reprezentanți ai organizațiilor obștești.

E. Gerhardsen a fost întîmpinat de asemenea de E. Braadland, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Norvegiei în U.R.S.S., de șefii reprezentanțelor diplomatice acreditați la Moscova și de ziariști sovietici și străini.

Aerodromul era pavoazat cu drapelele de stat ale Norvegiei și Uniunii Sovietice; au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări.

Primirea de către N. A. Bulganin a primului ministru al Norvegiei, Einar Gerhardsen

La 10 noiembrie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a primit pe Einar Gerhardsen, primul ministru al Norvegiei. Dl. Gerhardsen a fost însoțit de Arneskaug, ministrul Comerțului al Norvegiei și de Erik Brodland, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Norvegiei în U.R.S.S.

La întrevederea dintre Einar Gerhardsen și N. A. Bulganin au asistat V. A. Zorin, ministru adjunct al Afacerilor Externe al U.R.S.S. și G. P. Arkadiev, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Sovietice în Norvegia.

Guvernul francez a cerut din nou vot de încredere

PARIS 10 (Agerpres). — In noaptea de 9 spre 10 noiembrie, Adunarea Națională Franceză a reluat dezbaterile în legătură cu stabilirea sistemului de vot pentru viitoarele alegeri înainte de termen. Intrucît, după cum s-a anunțat, comisia pentru sufragiul universal a Adunării a respins amendamentul reacționar propus de Consiliul Republicii, care prevedea organizarea alegerilor pe arondismente în baza sistemului uninominal în două ture, Adunarea Națională a reluat dezbaterile asupra adoptării sistemului electoral pe bază de scrutin departamental cu reprezentare proporțională.

Primul ministru Faure a anunțat că guvernul pune chestiunea de încredere pentru adoptarea sistemului electoral al scrutinului pe departamente cu reprezentarea proporțională — care stă la baza legii electorale din 1951, excluzîndu-se însă posibilitatea de a se efectua „alianțe" între partide. Potrivit acestui sistem, alegerile se vor efectua pe departamente, urmînd ca lista care obține majoritatea absolută să fie aleasă în întregime. Dacă nici una din liste nu obține majoritatea absolută, repartiția locurilor urmează să se facă proporțional cu numărul de voturi obținute.

Dezbaterile au fost suspendate la ora 5 dimineața, ora locală, urmînd ca votul de încredere să intervină sîmbătă 12 noiembrie. Comentatorul agenției France Presse subliniază că guvernul cere vot de încredere pentru a treia oară în decurs de trei săptămîni.

„Borba" despre tratativele Tito-Dulles

BELGRAD 10 (Agerpres). — TASS transmite: Comentînd într-un articol de fond recentele „tratative dintre președintele R.P.F. Iugoslavia, Tito și secretarul de stat al S.U.A., Dulles" ziarul „Borba" scrie:

„Se înțelege de la sine că în cursul tratativelor politice Tito-Dulles s-a vorbit și despre unele probleme privind Europa răsăriteană, adică despre probleme privind un teritoriu din care din punct de vedere geografic face parte și Iugoslavia. Se poate presupune că din partea noastră cu acest prilej s-a subliniat însemnătatea declarației Tito-Bulganin de la Belgrad, care stabilește actualele relații dintre Iugoslavia și Uniunea Sovietică.

In acest important document internațional se subliniază în mod deosebit principiile consecvent democratice ale relațiilor internaționale, formulate limpede care trebuie să capete cea mai largă aplicare în întreaga lume. In declarație se spune că „... în scopul întăririi încrederii și colaborării între popoare, cele două guverne pornesc de la... respectul reciproc și neamestecul în treburile interne indiferent sub ce motive — fie ele cu caracter economic, politic sau ideologic, întrucît problemele orînduirii interne, deosebirii dintre sistemele sociale și deosebirii dintre formele concrete de dezvoltare a socialismului sînt o chestiune care privește exclusiv popoarele fiecărei țări în parte".

...John Foster Dulles a declarat că este de acord cu aceste principii ale relațiilor internaționale.

Independența și neamestecul în treburile interne ale altor țări constituie baza colaborării internaționale.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către noul ministru al Statelor Unite ale Americii la București

La 10 noiembrie a.c., președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, dr. Petru Groza, a primit pe dl. Robert H. Thayer, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Statelor Unite ale Americii în Republica Populară Romînă, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

Ministrul Statelor Unite ale Americii a fost însoțit de consilierul H. B. Wells, atașatul militar, lt. col. K. G. Taylor, al 2-lea secretar T. F. Hoctor, atașatul R. L. Ware, atașatul adjunct C. A. Lester și secretarul arhivist E. E. Champagne, care au fost prezentați dr. Petru Groza.

La remiterea scrisorilor de acreditare au fost de față: Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne, Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Mircea Bălănescu, director în Ministerul Afacerilor Externe, Dionisie Ionescu, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe și Ion Vrabie, directorul cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Dr. Petru Groza și ministrul Robert H. Thayer au rostit scurte cuvîntări.

In cuvîntarea sa, dl. Thayer a declarat că va face tot ce-i stă în putință pentru a promova relații cordiale între popoarele american și romîn. El a transmis poporului romîn un mesagiu de salut din partea poporului american și cele mai bune urări ale acestuia pentru mulți ani de pace și prosperitate.

Ministrul Statelor Unite a arătat în continuare că un efort concentrat din partea tuturora înspre înțelegerea reciprocă a problemelor fiecărei părți va aduce o contribuție substanțială în direcția destinderii încordării internaționale. Ministrul S.U.A. a arătat că va depune tot efortul în vederea realizării acestui scop.

In cuvîntarea de răspuns, dr. Petru Groza a mulțumit pentru mesajul de prietenie exprimat și a transmis din partea poporului romîn și a sa personal călduroase urări de pace și progres poporului Statelor Unite. Totodată, a transmis președintelui Statelor Unite, d-lui Dwight D. Eisenhower, urări sincere de însănătoșire deplină.

In continuare, dr. Petru Groza și-a exprimat convingerea că dezvoltarea relațiilor de colaborare și înțelegere mutuală între Republica Populară Romînă și Statele Unite ale Americii, precum și intensificarea schimburilor economice, științifice, artistice etc. vor contribui la cauza scumpă tuturor popoarelor, aceea a destinderii în relațiile internaționale și a asigurării păcii în lume, scopuri pe care guvernul Republicii Populare Romîne le urmărește cu stăruință și sinceritate.

Dr. Petru Groza a asigurat pe ministrul Statelor Unite că în activitatea sa îndreptată înspre dezvoltarea relațiilor dintre Statele Unite ale Americii și Republica Populară Romînă se va bucura de înțelegere și de întregul sprijin.

(Agerpres).

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: INTR-O PRIMAVARA LA BUDAPESTA — Patria, Infrățirea între popoare; LEANA — Magheru, Central, Alex. Sahia, 1 Mai; BORIS GODUNOV — Republica, Alex. Popov; FANFAN LA TULIPE — Filimon Sîrbu; SPRE ȚARMURI NOI — București, Olga Bancic; SOLDATUL IVAN BROVKIN I. C. Frimu, Libertății; POVESTE DESPRE URIAȘUL PADURII — Maxim Gorki: ACTUALITATEA IN IMAGINI, PRIMA DIN LUME, EXPOZIȚIA UNIONALA DE ARTA PLASTICA, DIN 9 IN 9 ORE, VULPOIUL CAMPION — Timpuri Noi; ZVAPAIATA — Elena Pavel, Rahova; ROMEO ȘI JULIETTA — Lumina, Gh. Doja; AL. BERG EXPRESS, BUCUREȘTI ORAȘ INFLORIT — Victoria, 8 Martie; DUBLA LOTTE Tineretului, Popular; N-A DANSAT DECIT O VARA — V. Roaită, Arta; O NOAPTE DE AMINTIRI — Cultural; TAUNUL — Unirea; NECUNOSCUTA DIN TAXI — C. David; NUNTA — Flacăra; MANDY — T. Vladimirescu; LUMINA FARULUI — Munca; LILIACUL — Miorița; SUFLETE IMPIETRITE — Carpați, Moșilor — FANTOMELE PARASESC PISCURILE — 23 August; CHEMAREA DESTINULUI — Donca Simo: CEI 5 DIN STRADA BARSKA — Ilie Pintilie: SUB STEAUA FRIGIANA — M. Eminescu; CADEREA EMIRATULUI — Volga: MINASTIREA DIN PARMA — 8 Mai NESTERKA CEL ISTEȚ — N. Bălcescu; IN ZORI DE ZI — C. Coșbuc; CRAINQUEBILLE — Aurel Vlaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52